...ria a V-a, Numărul 96
...PAGINI - 150 LEI

Săptămâna 1-7 iunie 1994
Director : RADU VASILE

Dreptatea

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAŢIONAL ŢĂRĂNESC CREŞTIN DEMOCRAT

Omagiu diasporei româneşti

Domnule Preşedinte,
Doamnelor şi Domnilor

Pentru România, sfârşitul ultimului război mondial, nu a semnat nici un final de tragedie şi nici un început de redresare. Pe lângă pierderile umane şi teritoriale cauzate de situaţia ...politică a ţării şi de antrenarea ei în conflagraţia mondială, ...a adăugat, la sfârşitul războiului, ocupaţia de către imperiul ...etic a României şi instaurarea comunismului.

Românii nu au apucat nici măcar să evalueze dezastrul cauzat ...război, când, asupra lor s-a abătut devastator, comunismul, ...oda violentă prin care Kremlinul a reuşit, până aproape de ...şitul secolului, să controleze aproape jumătate de omenire. România, ca cel mai apropiat vecin al Uniunii Sovietice, a fost ...greu încercată decât celelalte state, intrate în sfera de ...enţă a vecinului de la Răsărit.

...cu ocupaţia militară, s-au depus eforturi stăruitoare ...constituirea unui partid aservit Moscovei, într-o ţară care ...pudiat cu ostilitate ideologia marxistă şi tendinţele de ...emonie ale exponenţilor ei. Sovietizarea ţării a determinat o ...tură de straturi sociale şi o bulversare radicală a societăţii ...ăneşti. Departe de a respecta angajamentul solemn de a nu ...rca modificarea forţată a orânduirilor sociale din Europa de ...ărit, puterea comunistă a organizat, în mod sistematic, ...enuncherea ţărilor ocupate şi afilierea lor la sistemul rigid de ...inaţie a maselor, preconizat de ideologia comunistă.

Kremlinul a acaparat toate sectoarele de activitate publică şi ...ată ale ţării, utilizând coloana a cincea sovietică, transformată ...guverne, protejate de tancurile de ocupaţie.

...umea românească a sesizat consolidarea unui blocaj ...ersibil ridicat în calea tendinţelor de afirmare a valorilor ...onale, în toate domeniile.

...ceastă realitate tragică a fost factorul determinant al celui mai ...ortant exod al populaţiei din istoria ţării.

...ejenia dramatică a pustiit ţara de valori şi a determinat o ...mare a evoluţiei fireşti a culturii şi civilizaţiei române.

...alurile de expatriaţi au secundat toate dictaturile de după ...7. După al doilea război mondial, românii rămaşi în ţară au ...obligaţi să se subordoneze terorii comuniste, iar cei care au ...rcat să i se opună au fost aruncaţi în închisori. În perioada ...-1989, România a dat cel mai mare număr de deţinuţi ...i, raportat la numărul populaţiei, din toate timpurile şi ...iduiehile dictatoriale.

...xodul populaţiei, din România spre ţările democratice, a ...entat în perioada de cumplită opresiune, care a durat aproape ...decenii şi un avantaj incontestabil. În vreme ce în ţara, ...uncheată de ocupaţia militară şi de tendinţa de comunizare, ...uţia culturală, ştiinţifică şi artistică a stagnat şi muzele au ...în adormire, în patriile de adopţiune ale diasporei româneşti, ...eput şi a continuat, cu mari dificultăţi, o afirmare a valorilor ...ate planurile.

...reme de cinci decenii, progresul cultural şi ştiinţific al ...âniei a fost modest şi nerelevant, iar evoluţia autentică a ...tualităţii române a fost reprezentată prin manifestările ...fice de dincolo de frontiere.

...cercările de reabilitare ale produselor indigene din această ...ă malefică nu sunt convingătoare. Realizările marcate de ...nii din exil reprezintă, însă, puntea de legătură între epoca ...belică şi cea postrevoluţionară.

...o perioadă mai scurtă sau mai lungă, încadrată în epoca ...ungată a opresiunii comuniste, raportată la data exodului ...reprezentanţi autentici ai spiritualităţii româneşti, s-au ...at, departe de ţară, un număr impresionant de personalităţi ...meniul culturii, ştiinţelor şi artelor. Opera lor se integrează ...lizaţia românească.

...ră pretenţia de a fi exhaustivi, în ceea ce priveşte ...nţierea unor nume care au făcut cinste neamului românesc, ...ncerca să subliniem aportul hotărâtor, pe care l-au adus prin ...tatea şi manifestările lor, în toată această perioadă, românii ...aţi în Occident.

...t demne de relevat activitatea şi operele născute din ...rea şi tradiţia românească ale unor iluştri reprezentanţi ai ...i noastre, care, în patria lor de adopţiune, au continuat să ...româneşte şi să producă valori incontestabile pentru ...moniul nostru naţional.

...nul exilat al ţării, Majestatea Sa, Regele Mihai I, este în ...a diasporei de 46 de ani şi desfăşoară o activitate ...eruptă şi benefică, în interesul României pentru libertatea ...turile poporului român.

...ceeaşi luptă, grea, dar şi generoasă, s-au încadrat expatriaţii. ...liniem că nu avem pretenţia de a încerca măcar, o clasificare şi nici de a cuprinde întregul catalog al numelor de rezonanţă din diferite domenii. Enumerăm, doar în ordine alfabetică, unele personalităţi care s-au afirmat pe plan politic şi în domeniul literar, luptând cu fapta şi condeiul:

Gheorghe Antoniade, Leonid Arcade, George Astaloş, Ştefan Baciu, Nicolae Balotă, Paul Barbăneagră, Gheorghe Bălaşu, Iancu Bideanu, Alexandru Bratu, Ioana Brătianu, Maria Brătianu, Vintilă Brătianu, Ion Caraion, Constantin Cazaban, Matei Cazacu, Pavel Chihaia, Emil Cioran, Alexandru Ciorănescu, George Ciorănescu, Aureliu Ciufecu, Angela Comnene, Antonia Constantinescu, Nicolae Constantinescu, Brutus Coste, Ion Cornea, Radu Corne, Aron Cotruş, Marian Crivăţ, Dan Culcer, Ioan Petru Culianu, Cita Davilla, George Duca, Ion Dumitru, Constantin Dumitrescu (Zăpadă), Petru Dumitriu, Mircea Eliade, Liciniu Faina, V. Fărcăşanu, Gheorghe Carpat Focke, Nicolette Franck, Victor Frunză, Grigore Gafencu, Ioan Gavrilă, Dumitru Găzdaru, Virgil Gheorghiu, Alexandru Ghika, Constantin Ghika,

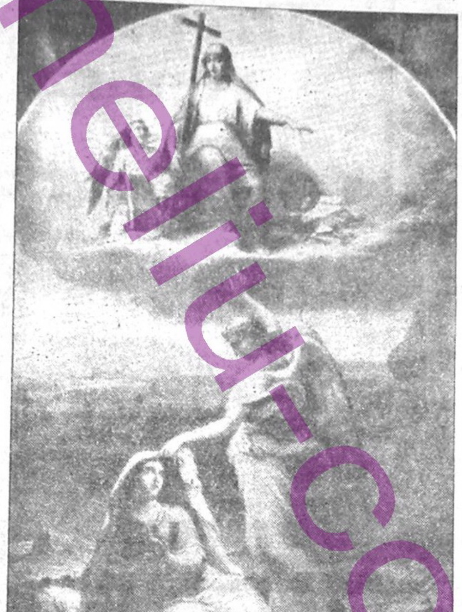

GHEORGHE TATTARESCU
Renaşterea României

Emil Ghilezan, Ion Godea, Paul Goma, Nicolae Ştefănescu, Govora Sergiu şi Nicolette Grossu, Ion Halmaghi, Nicolae Herescu, Ion Alexandru Herlea, Vintilă Horia, Cicerone Ioaniţoiu, Nicolae Iliescu, Vasile Iliescu, Eugen Ionesco, Ştefan Isărescu, Rodica Ivanov, Nicolae Lupan, Ştefan Lupaşcu, Sabin şi Veturia Manuilă, Ion şi Maria Manea Manoliu, Constantin Mareş, Bazil Munteanu, Ioan Negoiţescu, Lucian Orăşel, Zahu Pană, Alexandru Papilian, Cornel Petrasevich, Augustin Popa, Cicerone Poghirc, Radu Portocală, Vasile Posteucă, Remus Radina, Ion Raţiu, Nicolae Rădescu, Gheorghe Rădulescu, Aurel Răuţă (iniţiatorul şi animatorul acestei întâlniri), Radu Roşeanu, Paul Sinescu, Constantin Sporea, Horia Stamatu, Sanda Stolojan, Vlad Stolojan, Pamfil Şeicaru, Viorel Tilea, Vladimir Tismăneanu, Dorin Tudoran, Emil Turdeanu, Ion Ţăran, George Uscătescu, Mihai Ursachi, Ion Varlam, Elena Văcărescu, Ion Vianu, Constantin Vişoianu, Cornel Velţan, Mircea Vlad, Dinu Zamfirescu, Dumitru Zissu;

Un capitol aparte l-am consacrat aici posturilor de radio şi colaboratorilor lor, în special postului de radio Europa liberă, focul care ne-a luminat şi încălzit iarna comunistă, dar şi BBC, Deutsche Welle, Vocea Americii. Aici nu-i putem uita pe: Doina Alexandru, Dan Aftalion, Ştefan Aldea, Ioana Măgură Bernard, Noel Bernard, Preda Bunescu, Mircea Carp, Matei Cazacu, Victor Cernescu, Galateea Ciorănescu, George Ciorănescu, Mihai Cizmărescu, Cornel Chiriac, Nicolae Dima, Paul Gafton, Vlad Georgesc, Horia Georgescu, Alexandru Gregorian, Ion Haralamb, Emil Hurezeanu, Virgil Ierunca, Ion Ioanid, Mircea Iorgulescu, Monica Lovinescu, Vasile Mănuceanu, Cristian Mititelu, Nicolae Constantin Munteanu, Virgil Nemoianu, Ruxandra Obreja, Ilie Păunescu, Raluca Petrulian, Ştefan Pisoschi, Nestor Rateş, Nicolae Stroescu - Stânişoară, Cris Ştefănescu, Traian Ungureanu, Octavian Vuia, Constantin Vulcan.

Artele au fost un alt domeniu, prin care continuitatea mărturiei la civilizaţia mondială a fost asigurată cu străduinţă şi succes. Aici putem enumera, succint, în domeniul muzicii: Radu Aldulescu, Mia Braia, Sergiu Celibidache, Viorica Cortez, Ileana Cotrubaş, George Crăsnaru, George Enescu, Marina Krilovici, Constantin Lipatti, Radu Lupu, Nello Manzatti, Silvia Marcovici, Jean Moscopol, Mariana Nicolescu, Ionel Perlea, Ion Piso, Stella Roman, Constantin Silvestri, Eugen Stoia, Ernst şi Lory Wallfisch, Gheorghe Zamfir, Viorica Zeani;

În teatru şi cinematografie: Andrei Băleanu, Paul Barbăneagră, Alexandru Ciprian, Liviu Ciulei, David Esrig, Costin Marinescu, Cornel Marinescu, Bujor Nedelcovici, Elvira Popescu, Sorin Stratilat, George Şerban;

În sculptură, pictură şi critică de artă: George Apostu, Ştefan Arteni, Maxim Başa, Silvia Bădescu, Constantin Brâncuşi, Viorel Cercel, Camilian Demetrescu, Radu Dragomirescu, Paul Goreniuc, Ionel Jianu, Ion Mirea, Mihai Pupăzan, Călin şi Doina Săsărman, Ieromin Victor Stoichiţă;

Pe tărâmul religios, o altă importantă latură a afirmării conştiinţei româneşti, remarcăm:

Principesa Ileana, Monseniorul Bârlea, Gheorghe Calciu, Monseniorul Cozma, Dumitru Ichim, Mihalache Marin, Alexandru Mircea, Nathaniel Popp, Monseniorul Surdu, Aloisie Tăutu, Episcop Viorel Trifa.

Românii din exil, dovedind geniu pe multiple planuri, şi-au adus o contribuţie deosebită şi în ştiinţă, aducându-şi aportul la civilizaţia mondială. Enumerăm fără delimitări pe domenii: Adolf Armbruster, Dinu Adameşteanu, George Bălteanu, Mihai Botez, Dan Gabriel Cacuci, Dumitru Cârstea, Ion Cepoi, Dan Cernavodeanu, Nicolae Chidiosan, Ion Claudian, Henri Coandă, Horaţiu Comănici, Gregory (Magda) Constantin, Corneliu Constantinescu, Jean Leontin Constantinescu, Gabriel Teodor Crainic, Neagu Djuvara, Vasile Dragon, Radu Enescu, George Făgărăşanu, Alexandru Dan Fărcaşu, Mircea Fotino, Alexandru Stephen Fischer Galaţi, Sava Gârleanu, Ştefan Olenin-Georgescu, Dionisie Ghermani, Virgil Gligor, Mihai Godea, Vladimir Iliescu, Lucian Vincenţiu Ionescu, Ion Letea, Traian Leucuţia, Dumitru Andrei Marcu, Liliana Marinescu, Alexandru Mănuilă, Dan Moldovan, Virgil Constantin Negoiţă, Nicolae Nicola, Teodor Oniga, George Emil Palade, Ion Paraschivoiu, Vladimir Paskievici, Denis şi Grigore Câmpeanu-Popp, Mircea Predeleanu, Mircea Raţiu, Anghel Rugină, Carmen Sabău, Nicolae Sabău, Crivăţ Savu Săvulescu, Ioan Corvin Sângeorzan, Şerban Schitiu, Ovidiu Stătescu, Vladimir şi Eliza Clain-Ştefanelli, Nicolae Tipei, Solange d'Herbez de la Tour.

Diaspora, în totalitatea ei, pe lângă lupta febrilă de afirmare a valorilor româneşti, a contribuit prin intermediul asociaţiilor, editurilor, publicaţiilor, la demascarea terorii comuniste din ţară şi a contribuit, prin aceasta, la căderea dictaturii. S-au remarcat pe parcursul acestei lungi perioade, cu existenţă îndelungată sau vremelnică, un număr de circa 117 societăţi, 37 asociaţii, 8 uniuni, 24 de cluburi, comitete şi alianţe, 10 fundaţii, 8 biblioteci, 34 edituri, 234 publicaţii periodice, 2 academii, răspândite pe toate meridianele globului.

Desigur, că meritele incontestabile care rezultă din activitatea şi rolul românilor expatriaţi, nu pot fi cuprinse într-o expunere succintă, fără pretenţii riguroase de evaluare. Nu a sosit încă momentul bilanţului, care să învedereze aceste merite.

După opinia noastră, sarcina românilor din diasporă nu a încetat. Ultima ei datorie este de a îndrepta generaţia nouă din ţară, pe drumul tradiţional al afirmării româneşti. Acest drum a fost jalonat, în mod strălucit, vreme de o jumătate de secol, de către energiile născute în surghiun. Indiferent de părerile unor cercuri guvernamentale ostile, diaspora a făcut, face şi va face parte integrantă din societatea românească.

În încheierea prestigioasei enumerări a celor care sunt parte din istoria ţării, în numele celor care au supravieţuit închisorilor comuniste, exprim gratitudinea celor din exil care au supravieţuit dorului de ţară şi au întreţinut, dincolo de hotarele patriei, speranţa în renaşterea neamului românesc.

Corneliu Coposu
(Referat susţinut la simpozionul "Identitatea şi contribuţia exilului românesc la civilizaţia europeană", organizat la Paris)

www.corneliu-coposu.ro

Maxima săptămânii: "A uita şi a ierta cu totul înseamnă a zvârli pe fereastră experienţa foarte scump plătită." (Schopenhauer)

EFEMERIDE 1-7 iunie (Cireşar)

În intervalul acesta, pe 1 Iunie, pomenim pe Sf. Iustin Filozoful. Era Sfântul din părţile Samariei, din neam de idolatri, dar cu aplecare spre izvoarele literaturii şi filozofiei. Avea 30 de ani când s-a convertit la creştinism. Se duse la Roma, într-un aşezământ pe colina Viminal unde, cu multă elocinţă, învăţa şi lumina poporul. Aici Sfântul scrise mai multe cărţi şi epistole în care, cu subtile argumente filozofice, lua apărarea credinţei. Scrise împăratului un protest cerându-i să nu mai fie persecutaţi creştinii doar pentru numele lor. De aceea a fost dat pe mâna judecătorilor şi nici chiar supus la torturi nu se lepădă de dreapta credinţă, suferind moartea de mucenic în vremea împăratului Marc Aureliu.

1.06.1946: Este executat Mareşalul Ion Antonescu, personalitate de prim rang în viaţa politică şi militară a României.

2.06.1660: Ştefăniţă Vodă, domnitorul Moldovei (fiul lui Vasile Lupu) săvârşeşte construirea Mănăstirii Golia din Iaşi.

3.06.1922: Se stinge din viaţă Duiliu Zamfirescu, scriitor ("Viaţa la ţară", "Tănase Scatiu", "Anna"), dar şi important om politic: secretar de legaţie la Roma, Atena, Bruxelles, apoi ministru de externe şi preşedinte al Camerei Deputaţilor.

4.06.1873: Apare un decret privind înfiinţarea la Bucureşti a Societăţii Anonime generale de asigurare "România", societate care, timp de decenii, se va afla în prim-planul cotării la bursa din Bucureşti.

5.06.1914: Alexandru Marghiloman este ales preşedinte al Partidului Conservator, ca urmare a demisiei lui Titu Maiorescu.

6.06.1716: Din porunca sultanului, Ştefan Cantacuzino, fostul domn al Valahiei e sugrumat la Constantinopol, împreună cu tatăl său Constantin Stolnicul. Cu ani înainte, importantele personaje obţinuseră de la Poartă mazilirea şi uciderea lui Constantin Brâncoveanu. Cumplită răzbunare a istoriei!

7.06.1948: Începe campania comunistă împotriva mişcării Oastea Domnului, această importantă organizaţie ortodoxă fiind declarată în afara legii. Sunt arestaţi capii mişcării: Traian Dorz (Beiuş) şi Comel Rusu (Simeria).

Dr. Mihnea Dragomir

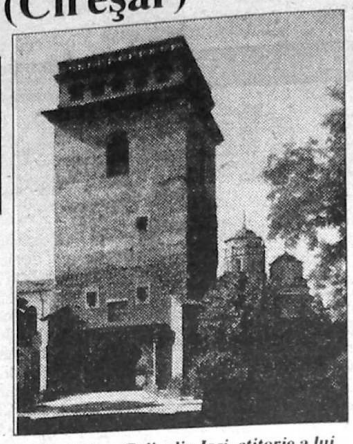

Mănăstirea Golia din Iaşi, ctitorie a lui Ştefăniţă Vodă (fiul lui Vasile Lupu). Turnul zidului exterior era conceput atât în scop de apărare, cât şi ca foişor de foc.

Cititorii întreabă, medicul răspunde

Stimată doamnă Stoica Dorina, din com. I.L. Caragiale, Dâmboviţa, contraindicaţiile în tratamentul cu TAUREDON sunt nefritele, bolile hepatice grave, insuficienţa cardiacă, dar numai dacă sunt diagnosticate de medic. Deci consultaţi medicul care va hotărî sau nu reîncepera tratamentului.

Domnule Petre Stoica de 65 de ani, din Sălcuţa, vă rog să reveniţi la cabinetul nostru medical pentru a primi o reţetă compensată pentru o cură cu LIPOVITAN, evitaţi consumul de alcool şi de cafea.

Domnul Bălan Ion, din sectorul 1, suferind de Lupus eritematos şi gută, vă rog să treceţi pe la cabinet să ridicaţi I cutie ALLOPURINOL pe care am reţinut-o pentru dumneavoastră.

Domnule Ionescu Marius de 39 ani, din Câmpulung Muscel, cu diagnosticul hernie inghinală bilaterală, trebuie de urgenţă să vă internaţi într-un serviciu de Chirurgie, amânarea poate duce la complicaţii în mers.

Doamna Emma Pavelescu din Ploieşti, pentru problemele pe care le aveţi: greutate în respiraţie atât în timpul zilei, cât mai ales noaptea, uşoare sângerări pe nas, sunt după cum am văzut rezultatul unei deviaţii de sept. Pentru rezolvarea acestui lucru va trebui să mergeţi la consult de specialitate ORL. Vă aşteptăm pe la noi pentru a primi o recomandare pentru Spitalul Colţea.

Domnului Ristea Victor - unghia de care suferiţi prezintă o ciupercă (ONICOMICOZA TRICOFITICĂ) pentru aceasta vă recomand băi calde la picioare în fiecare seară, după care vă veţi unge cu pomada pe care v-am recomandat-o. Veţi purta, până la vindecare, încălţăminte lejeră.

Domnule Munteanu Cristian din Ploieşti, pentru blefaroconjunctivită acută şi cataractă senilă pe care o prezentaţi, vă recomand CORECTAL I flacon pe care îl veţi lua de la cabinetul nostru medical. Veţi pune o picătură de două ori pe zi timp de 10 zile (în fiecare ochi) după care veţi face un control la Spitalul de oftalmologie din Piaţa Lahovary.

Doamnă Andrei Maria din Bucureşti, sectorul 4, vă reçomand pentru starea de anxietate pe care o aveţi TIORIDAZIN câte o tabletă de 2 ori pe zi. După ce terminaţi un flacon faceţi pauză şi reveniţi la control. Pentru tusea pe care o prezentaţi vă recomand ASTHOCRENT câte 2 tablete pe zi şi ceai diuretic ARELIX câte 2 tablete pe zi.

Dr. Maria-Jana Vissarion

Dreptul la replică

În legătură cu articolul intitulat *"Vicepreşedintele Filialei PNŢCD - Giurgiu se întreabă: Sunt victima unui abuz, răzbunări sau a unei manevre cu substrat politic?"*, publicat în nr. 16 din 13-19 ianuarie 1994, vă facem cunoscut următoarele:

Percheziţia domiciliară efectuată în locuinţa domnului *Ştefan Virgil* din comuna Călugăreni, judeţul Giurgiu, la data de 28 decembrie 1993, s-a desfăşurat conform dispoziţiilor legale în materie (art. 101, alin. 2 şi următorii din Codul de procedură penală). Legea procesuală penală nu prevede pezentarea în scris de către organul de cercetare a motivelor percheziţiei. Pentru efectuarea percheziţiei fără autorizaţia procurorului, se cere consimţământul scris al persoanei în locuinţa căreia urmează să se facă percheziţia.

Procuror Şef Secţie
Eugen Vasiliu

● Anunţuri ● Anunţuri ●

Asociaţia Inginerilor P.N.Ţ.C.D. invită membrii săi la Palatul Şutu în ziua de 14 iunie, ora 17.

Domnii ing. Constantin Bulumac şi ing. Mihai Ionescu vor prezenta un referat privind silvicultura, exploatarea şi industrializarea lemnului.

După expunere, va avea loc analiza unor puncte de vedere, propuneri şi soluţii privind problemele forestiere ale ţării.

Asociaţia Inginerilor PNŢCD
Conf. dr. ing. Nicolae Băran

Asociaţia franceză de ajutor medical a românilor organizează în colaborare cu Institutul francez din Bucureşti şi Societatea Română de radioterapie seminarul franco-român de curieterapie cu participarea profesorului Andrée Deutrieux şi a profesorului Daniel Chassagne, în zilele de 6,7,8,9 iunie 1994.

Deschiderea va avea loc la Institutul francez din Bdul Dacia nr. 77, luni 6 iunie, 1994, orele 16.

La deschidere va fi prezentată şi omagiată activitatea dr. Ion Jovin, întemeietorul radioterapiei în România.

● Anunţuri ● Anunţuri ●

Organizaţia Muncitorească Centrală a PNŢCD anunţă membrii şi simpatizanţii săi că în cursul lunii iunie 1994, în zilele de joi 2-9-16-23-30.06.1994, la ora 17, la sediul central din Bdul Carol I, nr. 34, în corpul B, etaj I, se vor ţine conferinţe în spiritul doctrinei şi programului partidului nostru după cum urmează:

26.06.1994: *Dl Bogdan HOSU* - leader-ul Confederaţiei Sindicale Cartel "Alfa" va conferenţia pe tema: "Probleme actuale ale vieţii sindicale".

9.06.1994: *Dl.av. Grigore LĂPUŞAN* - membru al Departamentului Juridic al cercului de studii PNŢCD, va conferenţia pe tema: " Dreptatea socială în concepţia PNŢCD".

16.06.1994: *Dl. ing. Donici MALAXA* - fiul fostului patron al uzinelor MALAXA şi *Dl. ing. Cornel LEUCUŢIA*, vor conferenţia pe tema: "Muncitorimea şi patronatul în concepţia PNŢCD".

23.06.1994: *Dl. dr. Remus OPRIŞ* - deputat şi membru supleant al Biroului de conducere al PNŢCD va conferenţia pe tema: "Ocrotirea sănătăţii în lumina creştin democraţiei".

30.06.1994: *Dl. conf. univ. dr. Horia OPRICA* - preşedintele sectorului III PNŢCD, va conferenţia pe tema: "Munca trebuie socotită ca o religie".

Reînnoim invitaţia către filialele muncitoreşti, din cadrul Organizaţiilor Judeţene PNŢCD să-şi ţină şedinţele săptămânale joia între 17-19, aceasta pentru a se cunoaşte activitatea Organizaţiei Muncitoreşti şi a ne stabili programul de activitate în ansamblu.

Preşedinte,
Ion Lambru

Secretar general,
Vlad Roşca

Dreptatea

Secretar general de redacţie: MIRCEA VLAD
Şefi de departamente: DAN BĂNICĂ; OVIDIU PĂTRAŞCANU; ŞTEFAN CALIGĂ; IOAN FRANCU;
Fotoreporter: PETTER GHEORGHE
Grafică şi machetare: IOANA BERCIU
Secretariat: MIHAELA MANOLACHE
Financiar-contabilitate: ECATERINA BUCA
Departament publicitate şi marketing: MARIA CĂPĂŢÂNA
Documentare: CONSTANTIN CEAUŞU
Difuzare: IULIANA SUCEVEANU
Curier: LUMINIŢA DAMIAN
Corespondenţi speciali: SUA: SILVIA DUTCHEVICI; SUA şi CANADA: ADRIAN GRIGOROPOL; Geneva, München: STELIAN IONESCU; Tuttlingen: RADU PĂTÂRLĂGEANU
Corespondenţi teritoriali: SORIN GRECU - Cluj; TICU CIUBOTARU - Galaţi; VIRGIL COSMA - Iaşi; TOMA EDUARD DINU - Hunedoara; RADU SIMION BORDEANU - Hunedoara; NICU VRÂNCEANU - Braşov; COSTEL IONESCU - Braşov; MĂLIN DUMITRIU - Alba; VASILE VASILICA - Alba; IONEL BOTEA - Caraş Severin; FLAVIU BREZEANU - Braşov; FLORIN RĂDULESCU - Vrancea; MIHAI ENCIU - Slobozia; GHEORGHE SIMIANU - Sibiu; AUREL TEODORESCU; ADRIAN SIMEANU - Argeş; DIANA MUNTEANU - Prahova; CĂTĂLIN MUNTEANU - Prahova; MIHAI BARBU - Valea Jiului; GHEORGHE TUDORAN - Arad; DANTE M.C. SEDAN - Timiş; PANAIT STĂNESCU BELLU - Teleorman; VICTOR PIETREANU - Teleorman; SORIN CUCUREZEAN - Teleorman; IOAN GAVRILĂ - Tulcea; MICU DAN GRIG - Bihor

Redacţia şi administraţia: Calea Victoriei nr. 133, et. 2, Tel. 650.41.25, Fax 650.64.44, 70179, Bucureşti, sector 1
Cont virement nr. 451050 BCS, filiala SMB.
Tehnoredactare computerizată

RL - Info Team:
Şefi tură calculator: **Mihnea Radu**, **Aurel Neagu**
Tiparul executat la tipografia Societăţii "R"

☐ 1 luna = 680 lei
☐ 3 luni = 2210 lei
☐ 6 luni = 4420 lei
☐ 12 luni = 8840 lei

Nume.....
Prenume.....
Adresa.....
Cod postal.....
Localitatea.....
Judeţul.....

Redacţia publicaţiei "Dreptatea", Bucureşti, Calea Victoriei 133, et. 2, sectorul 1, tel. 650.41.25, fax 650.64.44, cont virement nr. 451050 BCS, filiala SMB.

Dreptatea pe care ne-o pregăteşte Puterea-PDSR este dreptatea comunistă!

Puterea actuală, instaurată la conducerea României, nu are moralitate politică; îi sunt străine adevărul, dreptatea, binele ţării. Singura sa preocupare este nu de a se pune în serviciul poporului, ci de a satisface cât mai "optim" interesele unei clientele politice credincioase partidului, restrânsă numeric. Totul este subordonat, este redus la îndeplinirea a două obiective "majore": menţinerea puterii politice şi acapararea pentru oamenii puterii, cât mai repede şi prin toate mijloacele, inclusiv corupţie şi jaf legalizat, a unor poziţii dominante, oligarhice, în economia ţării. În numele acestor două obiective, cele două tendinţe din sânul PDSR, în aparenţă ireconciliabile, din punct de vedere ideologic, au găsit un modus vivendi de monstruoasă colaborare. Ne referim, e bine ştiut, la cele două grupări: gruparea conservatoare-neocomunistă şi a doua reformatoare (liberal sau sălbatic-capitalistă? rămâne să vedem). Mai există şi altă grupare? Am fi dornici s-o cunoştem şi mai ales să se afirme prin atitudini civice, în interesul general al ţării.

Lipsa de moralitate politică, jocurile sale imorale au fost şi rămân izvorul hotărâtor al victoriilor Puterii. Până când? Oricum nu mult timp, întrucât lumea a început să-i descifreze mobilurile ascunse şi necinstite. Pentru a se menţine la guvernare, în interesul îngust de grup, a provocat conflicte socio-profesionale, interetnice, interconfesionale; pentru a-şi atrage simpatia "maselor populare", a electoratului a folosit demagogia deşănţată, populismul aberant; pentru îmbogăţirea rapidă a grupului puterii a "dezorganizat" logic, gospodăreşte, haosul economic în ţară, sărăcirea şi înfometarea populaţiei. Prin cele două tendinţe ale sale - conservatoare şi reformistă - prin care îşi face cu succes jocurile, PDSR are capacitatea "deschisă" spre alianţe cu orice partid, de la extremiştii de stânga, până la cei de dreapta!

Jocurile Puterii-PDSR continuă

Trăim în vechile nelegiuri şi nedreptăţi comuniste. În apărarea drepturilor, chipurile, ale celor nevoiaşi, Puterea menţine "egalitatea şi dreptatea" obţinute în vremurile comuniste. Pământul nu este restituit ţăranilor, fiindcă nu numai că nu se doreşte privatizarea agriculturii, ci fiindcă proprietatea de grup, folosinţa în comun a pământului, este mai profitabilă, în continuare, "foştilor demnitari", comunişti locali: primari, activişti, preşedinţi şi conducători ai CAP, mulţi dintre ei încă slugi credincioase ale Puterii-PDSR!

Casele naţionalizate sau trecute prin alte acte abuzive în proprietatea statului nu se restituie foştilor proprietari, deoarece în mare parte sunt în folosinţa foştilor demnitari comunişti şi a celor ajunşi la putere după Revoluţia din decembrie.

În justiţie, în administraţie continuă să se păstreze multe din metalităţile şi rânduielile comuniste, nu în interesul "maselor", ci al demnitarilor puterii.

Jocurile Puterii-PDSR prin gruparea conservator-comunistă

Trăim în prezentul mizeriei, al înfometării - opera intereselor oculte ale Puterii. Pentru situaţia în care ne aflăm se aduce justificarea "greutăţilor inerente" ale perioadei de tranziţie. Dar Puterea, gruparea consevator-neocomunistă nu doreşte finalizarea tranziţiei ori realizarea privatizării, a economiei de piaţă. "Doamna Putere" stăvileşte reformele, trădându-şi gândurile ascunse de păstrare a vechilor rânduieli - pe cât e posibil! Prin justificările mereu repetate ale "greutăţilor inerente" ale tranziţiei, Puterea doreşte, şi se pare că reuşeşte, pentru unele categorii de persoane, să ne facă să înţelegem că de toate lipsurile materiale pe care le îndurăm este vinovat Occidentul, sunt vinovaţi străinii, care ne impun, în "interesul lor imperialist, restaurarea capitalismului în România". Ce bine ar duce-o ţărişoara noastră cu "făbricuţele şi uzinele statului" dacă nu ar fi imperialiştii, nu-i aşa?

Totul este conceput şi pus în aplicare pentru a stăvili democratizarea, realizarea economiei de piaţă în România. Se folosesc toate mijloacele creării "condiţiilor obiective şi subiective" ale reînnoirii, pe cale "legitimă", prin alegeri generale, a stângii-neocomuniste, pentru încă patru ani şi tot aşa şi mai departe.

Potrivit intereselor grupării conservator-neocomuniste, populaţia trebuie înfometată pentru a înţelege - o dată pentru totdeauna - că duşmanul bunăstării sale a fost şi rămâne proprietatea privată, capitalismul! Singura salvare, singura ieşire la limanul prosperităţii, după aceeaşi concepţie conservator-neocomunistă, ar fi socialismul, prin marea proprietate de stat, prin proprietatea poporului.

Jocurile Puterii-PDSR prin gruparea reformatoare (sălbatic-capitalistă)

În contradicţie aparentă cu linia dominant conservatoare, într-un veşmânt capitalist, Puterea adoptă unele măsuri de reaşezare a economiei pe bazele principiilor de piaţă. Aceste măsuri nu se iau însă în interesul populaţiei, al poporului. Fără nici "o îngrădire a legii" (expresia este comunistă), o categorie restrânsă de "interprinzători" (atenţie, nu toţi întreprinzătorii) hrăpăreţi, corupţi şi protejaţi de Putere se îmbogăţeşte, jefuind avuţia ţării, sărăcind masa de rând a populaţiei. Această acţiune deşănţată de îmbogăţire este capitalism liberal, este capitalism democratic, aşa cum susţin oamenii Puterii? Este capitalism sălbatic, este întruchiparea "supremă" a corupţiei şi egoismului! în dauna cetăţeanului român.

Cum stăm, domnilor din PDSR, cu acest sălbatic capitalism, care creează oligarhia românească, prin necinste se "armonizează" cu social-democraţia, cu democraţia-socială, cu "doctrina" apărării intereselor oamenilor muncii, ale muncitorilor? Nu există nici o contradicţie? Sau e vorba cumva de trădare?

Declaraţii ale Puterii-PDSR care ascund adevărul!

Oamenii Puterii-PDSR declară că nu sunt neocomunişti, fiind împotriva restaurării comunismului, dar şi a capitalismului antebelic. Nu spun clar de fapt ce sunt, decât la modul general că ar fi ba social-democraţi, ba democrat-sociali. Îi auzim din când în când rostind că sunt pentru o economie socială de piaţă şi parcă mai spun ceva de o economie mixtă, sau poate mă înşel, despre aceasta din urmă vorbesc numai oamenii PSM? Ceea ce vor nu este o economie de piaţă socială, care în concepţia modernă a creştin-democraţiei înseamnă cu obligativitate: proprietate privată, libertate de iniţiativă, rentabilitate, concurenţă, dar şi solidaritate, protecţie socială şi dreptate socială. Puterea-PDSR vrea o economie socialistă de piaţă. În felul acesta se explică tergiversarea realizării privatizării, încăpăţânarea de a păstra un puternic sector al proprietăţii de stat în industrie şi în agricultură. Dar nu mai puţin aceleaşi concepţii şi intenţii ni le dezvăluie vizitele de documentare, la nivelul miniştrilor şi al şefului statului român, asupra economiei socialiste de piaţa din Republica Populară Chineză.

Iată cum cele două tendinţe ale PDSR, cele două grupări, conservator-neocomunistă şi reformatoare (sălbatic-capitalistă), atât de contradictorii pentru neavizaţi, pot coabita, pot face o bună casă în cadrul economiei socialiste de piaţă. Rămâne să le mai urăm: "Casă de piatră"!

Din nou în jurul socialismului!

Dacă ne resemnăm şi ne supunem jocurilor Puterii, nu ne rămâne decât să ne plecăm din nou grumazul în jugul socialismului, de data aceasta al democraţiei-sociale.

Salariaţii, muncitorii vor rămâne în continuare dependenţi de întreprinderile de stat, care vor dicta nivelul scăzut de salarizare, condiţii de muncă precare, preţul de monopol al produselor cu urmări catastrofale asupra calităţii şi competitivităţii lor pe piaţă. Vom fi din nou condamnaţi la stagnare economică, la mizerie. Unde există monopol în economie, nu există libertate de iniţiativă, prosperitate şi demnitatea persoanei. Nu există dreptate socială!

Dreptatea pe care ne-o pregăteşte Puterea-PDSR este dreptatea comunistă!

Grigore Lăpuşanu-Transilvan
avocat

Actualul sistem autohton de drept favorizează corupţia până la niveluri înalte

Aşa cum bine spunea recent dl *Sergiu Rizescu* (deputat PNŢCD de Argeş) la microfonul Camerei Deputaţilor, *"ca să construim un veritabil stat de drept, trebuie să creăm un veritabil sistem de drept, bazat pe principii şi instituţii juridice democratice, moderne şi performante, întrucât hăţişul legislativ actual e încă hibrid, eterogen şi neunitar"*. El conţine, potrivit dlui senator *Corneliu Coposu*, norme de drept comuniste în proporţie de 80%. Părere împărtăşită şi de dl *Dan Amedeu Lăzărescu*, vicepreşedintele Partidului Naţional Liberal, care consideră, pe bună dreptate, că actualul sistem de norme juridice are darul să înconjoare orice iniţiativă, orice acţiune de bună credinţă a cuiva, într-o plasmă birocratică, ce *"îngăduie funcţionarilor să aibă beneficii ilegale"* şi favorizează corupţia până la niveluri înalte. Caracteristică, din păcate negativă şi păgubitoare, sesizată şi de dl *Ioan Paul Popescu* (senator PNŢCD de Olt), membru în comisia juridică de numiri, disciplină, imunităţi şi validări a Senatului. Cel mai elocvent exemplu în acest sens îl constituie, în opinia dlui *Dan Lăzărescu*, Legea fondului funciar, care s-a elaborat aşa cum s-a elaborat şi *"se aplică la bunul plac al primarilor şi prefecţilor, este o ruşine nemaipomenită"*, datorată numai şi numai Puterii postdecembriste, ce nu doreşte cu nici un chip o adevărată democraţie, ci doar una "originală" menită a-i păstra şi întări grasele privilegii.

Cert este că, datorită "inerţiei de tip comunist" ce caracterizează în bună măsură politica românească actuală, sistemul de drept este pur şi simplu "anemic", apreciază dl senator *Ioan Paul Popescu*, legile apărute după decembrie 1989 fiind "deosebit de stufoase, de neclare". Ele "lasă loc de interpretări şi au nevoie de norme de aplicare" ce nu sunt cunoscute, de cele mai multe ori, de cei care au nevoie de ele. Astfel că, pe zi ce trece, practicienii dreptului ajung la concluzia tot mai evidentă şi mai dezamăgitoare că sistemul actual de norme juridice este tot mai neizbutit, mai greoi şi mai confuz şi lasă din ce în ce mai mult de dorit, dând naştere la încălcări de lege şi abuzuri tot mai numeroase şi mai grave. Faptul s-ar datora, susţine dl deputat *Răsvan Dobrescu*, vicepreşedintele comisiei juridice, de disciplină şi imunităţi din Camera Deputaţilor, guvernului, care întocmeşte destul de deficitar proiectele de legi, precum şi majorităţii naţionalist-comuniste din Parlament, care respinge discreţionar mai toate amendamentele propuse de Opoziţie.

Adrian Simeanu

Vânzări

Farmacia veterinară Hala Obor, etaj, zilnic 9-17, sâmbătă 9-14, tel. 01/635.22.00/167, vinde soluţii stropit pomii, viţa-de-vie, gândacii de Colorado, legumele. Cheag de brânză. Otravă gândaci şi şobolani. Zgărzi antipurici, lese, botniţe, hrană, vaccinuri, Ivomec, medicamente veterinare.

Anunţ

PIERDUT legitimaţie veteran război nr. 7110 şi tichet R.A.T.B. nr. 165617 pe numele Pişcărac Ioan. Le declar nule.

Programul departamentelor de studii PNŢCD în săptămâna 2-8 iunie 1994

- joi 2.06.1994 orele 17 - Finanţe - bănci - justiţie

- vineri 3.06.1994 orele 17 - Industrie - servicii

- luni 6.06.1994 orele 17 - Agricultură

- marţi 7.06.1994 orele 17 - Resurse şi energie

- miercuri 8.06.1994 orele 17 - Transporturi şi telecomunicaţii

Direcţia departamentelor de studii, doctrine şi programe

Întrebare

adresată dlui ministru al Apărării Naţionale, Gheorghe Tinca

Domnule ministru, oricât aţi căuta, nu veţi găsi un singur timişorean care să nu ştie că în zilele de 17, 18 şi 19 decembrie 1989, tot ce a fost de partea regimului comunist: armată, grăniceri, miliţieni, securişti, activişti P.C.R. şi chiar pompieri, au fost de partea cealaltă a baricadei, împotriva celor mulţi, a acelor care, din sărăcia lor, au contribuit, paradoxal, cu vârf şi îndesat, la întreţinerea forţelor de represiune constituite din categoriile enumerate mai înainte. Aceşti securişti, grăniceri, activişti de PCR, ofiţeri şi subofiţeri ai armatei au ridicat pumnul şi bâta, şi, din păcate, şi arma, împotriva părinţilor, fraţilor, surorilor, fiilor şi nepoţilor lor, împotriva acelora care, în mod categoric, suportau mai greu rigorile unui regim oprimator.

Dacă se face mereu apel la reconciliere naţională, cum vedeţi dumneavoastră, domunle ministru, realizarea acesteia, a reconcilierii naţionale, odată ce trataţi uşor crimele comise de unele elemente care au compromis grav armata pe care în prezent o conduceţi? Vă dă dreptul funcţia în care aţi fost învestit să acordaţi circumstanţe atenuante celor care au ordonat, fără să clipească, deschiderea focului împotriva celor de acelaşi neam, de acelaşi sânge cu ei?

Cei trei ofiţeri de la marea unitate din Calea Lipovei din Timişoara nu numai că au vina că au ordonat deschiderea focului cu armamentul din dotare, dar au şi purces apoi la vânătoarea revoluţionarilor, în casele unde aceştia au căutat să se refugieze din calea ucigaşilor.

Pot fi judecaţi aceşti criminaţi dovediţi, care sunt vinovaţi, altfel decât îmbrăcaţi în zeghe, în haina dezonoarei? Este drept să fiţi de partea acestor criminali pe care-i consideraţi într-un fel victime, odată ce au primit "ordin" să deschidă focul împotriva semenilor lor?

Credeţi, domnule ministru că, luându-le apărarea acestor criminali, veţi salva onoarea armatei, care în felul acesta nu va putea redeveni curând ceea ce a fost în trecut? Cum calificaţi aprecierile din articolul apărut în gazeta Armata României la data de 27 aprilie 1994, semnat de un oarecare mr. Mircea Dogaru, care îi califica pe revoluţionari experţi în (citez): "decapitarea soldaţilor într-o singură secundă". Poate acest om să dea un singur caz de soldat, subofiţer sau ofiţer omorât de revoluţionari la Timişoara?

Domnule ministru, un astfel de profesionist, după părerea mea, nu are ce căuta în rândurile unei armate române curate. Vă întreb: doriţi sincer ca armata noastră naţională să fie iubită, respectată şi onorată de toţi cetăţenii patriei? Să fie cu adevărat în slujba poporului, a celor care o hrănesc, o îmbracă şi o dotează? Dacă aveţi această dorinţă, trebuie să scoateţi din rândurile armatei pe cei care constituie uscăturile ei: criminali, securişti, informatori, K.G.B.-işti, stalinişti. Dacă doriţi cu tot dinadinsul reforma armatei, începeţi cu cei care au căpătat grade nemeritate în armată, mai ales după decembrie 1989. Printre ei se numără poate şi Dogaru Mircea, pentru meritul de a-şi fi ucis conaţionalii. După ce veţi fi citit materialele apărute în această gazetă, precum şi ceea ce mai debitează şi o doamnă, tot mr., mare purtătoare de cuvânt a dumneavoastră, vă rog să-mi răspundeţi, ce veţi întreprinde ca asemenea murdării să nu mai apară în gazetele armatei şi dacă, pentru liniştea noastră, aveţi de gând să continuaţi într-un ritm şi mai alert opera pe care a început-o merituosul dumneavoastră predecesor, general locotenent inginer Spiroiu Niculae. Vă mulţumesc.

George Stănescu,
deputat PNŢCD de Timiş

Interpelare

adresată Guvernului

Domnule Prim Ministru

Mă adresez dumneavoastră pentru a vă aduce la cunoştinţă grave abuzuri şi încălcări ale legilor ce au loc în cadrul Secretariatului de Stat pentru Handicapaţi, în maniera deficitară coordonată de dl Dumitru Magherescu.

Astfel, trebuie să aflaţi domnule Prim Ministru, că Secretariatul sus-menţionat încalcă legea 53/1992 art. 13, literele a şi c. Mă refer la faptul că celor aproape 45.000 de nevăzători din România nu li s-a plătit pensia socială pe luna aprilie, iar în alte judeţe precum Cluj, Maramureş, Sibiu, Satu Mare, aceasta nu a fost plătită nici în luna martie.

Deşi Asociaţia Nevăzătorilor din România a sesizat Secretariatul de Stat pentru Handicapaţi în repetate rânduri de faptul că se constituie cu multă întârziere şi la un nivel insuficient "fondul de risc şi accident", care stă la baza plăţii pensiilor sociale, acesta nu a luat nici o măsură eficientă.

A rămas insensibil la această problemă şi domnul Nicuşor Constantinescu, secretar de stat la Ministerul Finanţelor, care nu a înţeles să aplice art. 13 litera c a Legii 53/1992, lege care prevede subvenţionarea de la bugetul de stat din fondul de rezervă bugetară aflat la dispoziţia Guvernului pentru completarea fondului, în situaţia în care celelalte surse sunt insuficiente.

Vă informez totodată, domnule Prim Ministru că ar fi cazul ca şi dumneavoastră să vă simţiţi vinovat de această situaţie umilitoare, pe care trebuie să o trăiască aceşti nevăzători, căci există o clară legătură între neplata acestor pensii sociale şi întârzierea cu care aţi adus în discuţie în faţa Parlamentului proiectul de Buget pe anul 1994.

Această atitudine de abordare superficială şi incorectă a problemelor handicapaţilor a exprimat-o dl secretar de stat dr Dumitru Magherescu, cu prilejul audierii domniei sale în cadrul Comisiei de Sănătate şi Protecţia Familiei a Camerei Deputaţilor la data de 27.04.1994.

Cu acest prilej, i-am adresat domnului Magherescu o serie de întrebări în virtutea dreptului constituţional prevăzut în art. 108, alineat 1 şi articol 111.

Deşi s-a reţinut în procesul verbal un termen de o săptămână pentru a răspunde în scris întrebărilor mele, domnia sa nu s-a ostenit până în prezent să aducă răspunsurile aşteptate.

În speranţa că-i veţi aminti domnului secretar de stat Magherescu că respectarea Constituţiei este şi obligaţia domniei sale, vă rog pe această cale să rezolvaţi în cel mai scurt timp problema pensiilor sociale ale nevăzătorilor.

Remus Opriş,
deputat PNŢCD de Prahova

Interpelare

adresată Guvernului

În conformitate cu Legea privind administraţia publică locală nr.69/1991, autorităţile publice locale pot fi demise din funcţiile în care au fost alese de către Guvern, pe baza propunerii prefectului, atunci când săvârşesc acte contrare Constituţiei sau legilor, ori compromit cu rea-credinţă interesele comunei sau ale oraşului. Prefectul poate suspenda din funcţie persoana a cărei demitere a cerut-o.

În virtutea acestor prevederi, mai mulţi primari şi consilieri locali şi judeţeni au fost suspendaţi de prefecţi şi apoi demişi de Guvern.

În judeţul Prahova, printre primele persoane cărora li s-au aplicat măsurile cuprinse în lege s-a aflat şi dl Ion Tomescu care, la data respectivă, era primar al comunei Băneşti. Cu toate că ancheta declanşată ulterior suspendării sale, efectuată de poliţie şi de alte organe competente, nu a confirmat justeţea acuzaţiilor, el a fost demis. Poate că motivul principal pentru care prefectul a insistat pentru demiterea dlui Ion Tomescu este faptul că acesta era reprezentantul Convenţiei Democratice din România.

Total deosebită este, însă, atitudinea adoptată de reprezentantul Guvernului în judeţul Prahova, faţă de o altă autoritate publică, dl Nicolae Pavel, pri[...] comunei Colceag. Dintre multele [...] de abuzuri în funcţie şi ilegalităţi [...] de primarul în cauză, o reţinem [...] cea redată în nr. 181 din 2 martie [...] săptămânalului "Argus", ed[...] Inspectoratul de poliţie al jude[...] Prahova: "În ceea ce-l priveşte pe [...] Pavel, primar al comunei Colce[...] stabilit că după ce şi-a însuşit docu[...] de evidenţă contabilă a societăţii [...] din localitate, pentru a împărţ[...] membrilor săi, el a oprit ne[...] cantitatea de 480 kg de grâu. De [...] acum s-a început urmărirea [...] împotriva sa pentru abuz în ser[...] Exprimarea publică a acuzaţiei, f[...] o instituţie responsabilă şi com[...] cum este poliţia, ne îndreptăţ[...] credem că ea este adevărată. Cu [...] acestea, primarul în cauză nu [...] suspendat, ci îşi continuă nest[...] "acţiunile".

Pornind de la această comparaţie, [...] Guvernului să aplice prevederile L[...] 69/1991 în mod corect, fără a pr[...] reprezentanţii opoziţiei şi fără a-şi p[...] propriii partizani politici.

Mircea Mihai Mun[...]
deputat PNŢCD de P[...]

Întrebare

Pentru domnii: Vasile Manea Drăgulin, procuror general şi Octav Cozmâncă, şeful Departamentului Administraţiei Publice Locale

Deşi pretindem că am instaurat statul de drept, încălcările grave de lege şi abuzurile din partea celor chemaţi şi plătiţi să-l slujească sunt din ce în ce mai frecvente. Este şi cazul primarului *Nicolae Antonie* din Albeştii de Argeş care, după cum a arătat şi presa locală sau centrală, "se joacă de-a hoţii şi vardiştii" cu cetăţenii comunei sale, refuzând cu obstinaţie a le restitui izlazul din punctul "La Veter". În baza Legii nr. 18/1991, 145 de locuitori ai satului Pământeni, aparţinând comunei Albeşti, au purces la judecată şi, prin sentinţa civilă nr.940/30.07.1992 a Judecătoriei Curtea de Argeş, şi-au recâştigat dreptul firesc asupra amintitului izlaz, luat cu japca de comunişti prin anii '60. Primarul Antonie n-a vrut să pună în executare hotărârea. Atât comisia comunală de aplicare a Legii fondului funciar, cât şi cea judeţeană au cerut procurorului general intentarea unui recurs extraordinar, dar Procuratura Generală a României a făcut cunoscut, prin adresa nr. 1315 bis/644/18.03.1993, că hotărârea respectivă este temeinică şi legală şi nu sunt motive pentru declanşarea unui recurs extraordinar. Ceea ce a determinat şi Prefectura Argeş ca, prin adresa nr. 843 A/22.04.1994, să dispună comisiei comunale să treacă la executarea sentinţei civile şi să pună în posesia izlazului pe cei îndreptăţiţi.

Numai că, prevalându-se în mod discutabil de noile reglementări procedural-civile introduse prin Legea nr.59/1993, apare un surprinzător "recurs extraordinar" formulat în baza art.329 din codul de procedură civilă care, judecat de Tribunalul Argeş este, pe bună dreptate, re[...] nefondat, menţinându-se ca v[...] dispoziţiile primei sentinţe jude[...] pronunţate în cauză.

Ei bine, primarul din Albeşti nu [...] ţină cont nici de decizia civil[...] R/22.02.1994 a Tribunalului Argeş [...] irevocabilă şi nu-i pune pe oameni [...] izlazului cerut, ci apelează la un s[...] care s-ar părea că nu e prea [...] întocmeşte procesul verb[...] 705/22.04.1994 de punere în pose[...] doar de el şi alţi cinci membri a[...] comunale de împroprietărire ce [...] membri, prin care atribuie peten[...] teren situat în punctul "Depune[...]" care aceştia nu-l pot accepta, m[...] care nu sunt nici azi puşi în pose[...] ce li se cuvine de drept, în po[...] hotărâri judecătoreşti temeinice şi [...] şi a unor intervenţii făcute [...] Departamentul Administraţiei [...] Locale. Ceea ce mă determină s[...] Octav Cozmâncă, şeful acestui de[...] guvernamental, să dispună p[...] Antonie Nicolae să pună imediat [...] hotărârile judecătoreşti menţiona[...] suspende din funcţie în caz de n[...] iar dlui procuror general V.M. D[...] dispună cercetări în legătură c[...] nejustificat de a fi puse în [...] hotărârile judecătoreşti, ca şi [...] proces verbal de punere fictivă [...] pentru a se curma definitiv starea [...] cras abuz din vestita comună Arg[...]

Sergiu [...]
deputat PNŢCD [...]

Criză de autoritate şi corupţie, sau peştele de la cap se strică

Despre haosul atotcuprinzător şi despre corupţia omniprezentă s-a tot scris şi răscris. Dar în timp ce presa arăta cu degetul capetele încoronate ale corupţiei şi anarhiei oficiale, mulţi dintre cele însoţeau surâzătoare cortegiile oficiale în ţară sau în lumea mare, ori organizau ...enum şi vizite de lucru. Şi o fac şi acuma, cu cel mai desăvârşit dispreţ şi indiferenţă. ...ta că în ceea ce priveşte vârfurile, Puterea le asigură o impunitate desăvârşită. Vedeţi numai cum s-a amânat şi s-a diluat Raportul Comisiei anticorupţie şi nu vă trebuie altă confirmare. Aşa că dacă haosul de la cap începe şi corupţia pe-acolo, de ce mai jos treburile să meargă altfel?

Dacă doriţi să vedeţi eficienţa şi corectitudinea instituţiilor statului, nici nu-i nevoie să vă suciţi gâtul privind spre vârfurile ...eni şi nici să consumaţi banii pe cotidianele ce nu mai prididesc să-i arate bizonului autohton pe hoţii şi învârtiţii din executiv şi din ordinea lui, din Parlament, PDSR etc., etc. ...e de ajuns să faceţi cumpărăturile acolo unde aţi auzit că, nu de mult, autorităţile au executat un grandios raid de curăţire şi pedepsire a celor certaţi cu igiena şi morala. ...ifică, în Piaţa Grigorescu (Titan I - după ...rmă) de exemplu, unde sâmbătă, 14 mai, TVR ne-a arătat forţe poliţieneşti din diverse ...ante de alb şi albastru, în plină acţiune. Ni s-a spus că s-a urmărit impunerea unui comerţ civilizat şi corect. Am aflat că au fost amendaţi cei prinşi cu marfa expusă pe trotuare, cei care-şi vindeau produsele din carne şi ouăle în afara magazinelor, sau cei prinşi cu ocaua mică. ...tuşi, unii dintre cititori poate îşi amintesc, tot la TVR, că în urmă cu aproximativ o lună, am văzut imagini aproape identice filmate în aceeaşi piaţă, cu aceiaşi "eroi". Şi atunci, ca şi acum, nu s-a produs nici o schimbare după ... atât de mediatizată. Poliţiile (cea sanitar-veterinară şi economică) şi-au îndeplinit *planul* de amenzi în milioane de lei şi-au plecat ...umite. TVR-ul ne-a arătat, spre lauda dlor ...scu şi Văcăroiu, ce bine merg lucrurile la noi, ce grijă are Puterea de cetăţeni şi cât de bine funcţionează în Balta Albă statul de drept. ... hoţii prinşi sau neprinşi au rămas mai departe negustori cinstiţi. Astfel, că, după ...mul "groaznic" control, cei de la SRL-ul "Valea Mieilor" au vândut, în continuare, ...pele galinaceelor americane în soare şi în ..., alături de produse de panificaţie la fel de ...site şi neprotejate. Tot afară, vizavi de ... magazin, altfel spaţios şi bine dotat, în ...ul trotuarului, joi 19 mai, vânzătorii de ... proaspăt (?) îşi etalau crapii, somnii, ...zii şi hamsiile sub generoasa arşiţă, care în ... zi a atins 32 de grade. Unii dintre ei, cu ...eaşi mâini "curate" şi cu aceleaşi cântare ...rveau şi cu telemea. De oaie. În piaţă, ...ele în stare de repaos suportau toate, ori ...ate, ori o parte din marfă, pe tas. Semn ... prea stăteau bine cu echilibrul, făcând în... ...celor de la poliţia economică de la Circa ...ată nu prea departe. Dar mai grav şi mai ..., drumul de acces spre tarabe era, şi ...că şi după sus-numitul raid, un pârâu cu ... deversate de canalul care refulează de ...ni de zile, de sub chioşcul cu noroace ...-Pronosportului. N-a deranjat pe nimeni ...ministraţie, după cum n-a deranjat nici ... de la poliţia sanitar-veterinară care ...eşte, prin circumscripţia 9, în mijlocul ... pieţe. Cu ce se ocupă ei, pentru ce îşi ... banii, încă nu ştim. Sau poate că leafa ... contează, dacă nu se implică în ... şi administrarea civilizată a acestei zone de aprovizionare cu alimente, care, aşa cum e acum, arată ca un bazar din lumea a treia, din Dakar, Bujumbura sau Khatmandu. Cum se poate ca patronul de la "Valea Mieilor" să sfideze pe faţă Poliţia sanitar-veterinară şi administraţia? Cum poate un cadru medical, felcer sau doctor, să tolereze pârâul de zoaie *dintre tarabe* şi peştele proaspăt, vândut afară, în plină caniculă? Vor spune că au fost amendaţi, dar amenda a îmbunătăţit starea peştelui? Sau a reîmprospătat ouăle? Totuşi, de ce să cerem ca situaţia dintr-o parte a ţării să fie alta decât a întregii ţări? Sau de ce autorităţile unei pieţe sau ale unui sector să fie mai eficiente şi mai curate decât cele care guvernează azi România? Şi de ce ar interesa mai mult pe doctorul şi pe administratorul pieţei sănătatea cumpărătorilor, când premierul ţării joacă fotbal pe Maracana, în timp ce la Bucureşti Parlamentul dezbate bugetul ţării. Căci, după cum oricine poate verifica în Piaţa Grigorescu, şi aiurea, peştele de la cap se strică!

H. Ornic

Pericolul politizării managementului

Am mai "bifat" o lege nerealizată. Sau, în vorbire optimistă, realizată în proporţie de 0,2%. Este Legea 66/1993 privind contractul de management. Trebuia, conform acestei legi, să fie selecţionaţi managerii competenţi pentru unităţile economice, cu care să se încheie contractele de management, în termen de 6 luni de la promulgare. Şi termenul a trecut. Să nu vă închipuiţi însă că a fost găsit cineva vinovat. Mai durează. În primul rând trebuie să se sesizeze cineva de nerealizarea prevederilor din lege. Urmează apoi interpelările, propunerile pentru comisia de anchetă, stabilirea obiectivelor anchetei, presupunerea că opoziţia este vinovată etc. Şi toate astea dacă Parlamentul nu este "ameţit" de vreo motivare trăznet din partea guvernului, sau FPS - mandatat să aplice legea, cum că termenul de aplicare a fost stabilit greşit. Nu mai are importanţă că acelaşi Executiv a propus termenul şi tot el nu l-a respectat. Nu se poate vorbi însă doar de întârziere, pentru că legea nu prevede cazuri în care poate fi amânată aplicarea. Pentru că este de presupus corelarea cu prevederile altor legi, pentru realizarea unui scop. În cazul Legii contractului de management se înţelege legătura directă, cel puţin, cu legea privatizării societăţii comerciale, întrucât se prevede obligarea prin contract a managerilor de a eficientiza unităţile şi a le pregăti pentru privatizare. Deci efectul nerealizării Legii contractului de management se reflectă în întârzierea privatizării. Evident, presupunând că schimbarea managerilor şi semnarea contractelor are ca scop privatizarea. Dar dacă există această corelare între legi, orice abatere trebuie corectată tot prin lege. De aceea, cu atât mai mult este necesară analiza cauzelor nerealizării pentru a se face corecturile corespunzătoare. Dar se pare că va avea soarta altor legi, cum este de exemplu Legea fondului funciar, care, deşi trebuia aplicată în termen de trei luni, de-abia după trei ani s-a găsit motivul că nu ştiu ţăranii să măsoare pământul şi trebuie instrumente din import. Ca urmare, în această perioadă s-au făcut improvizaţii după... indicaţii. Aşa o să fie şi cu Legea contractului de management, dacă legea a devenit caducă. Şi nu numai improvizaţie se va face. Se poate constata deja intenţia de înlocuire a prevederilor legii cu măsuri de politizare a managementului. Nu întâmplătoare este întârzierea. Trebuia mai întâi să fie stabiliţi reprezentanţii partidului de guvernământ în AGA (Adunarea generală a acţionarilor) în care trebuie să fie doi reprezentanţi ai acţionarului FPS şi unul de la FPP. Iar aceştia sunt cei care trebuie să selecţioneze manageri competenţi dar să fie şi adepţii politicii "majoritarilor". Aici însă este şi mai dificilă selecţia. Pentru acest motiv s-a lansat deja ideea că aplicarea legii a fost întârziată pentru că nu s-au depus bilanţurile pentru anul 1993, ca acestea să poată fi studiate de candidaţi, înainte de a veni la examen. Este, cu adevărat, o "găselniţă". Dar oare nu se ştie când se întocmesc bilanţurile la data discutării şi elaborării legii? Oare Parlamentul va lua în consideraţie o asemenea motivare? Cred totuşi că prioritatea acum, până la analiza cauzelor neaplicării legii, este analiza numelui dat acţiunilor de politizare a managementului, pentru a nu ajunge la etapa cunoscută de după naţionalizare, când oricine ştia lozinci, avea "origine sănătoasă" şi era membru de partid putea deveni director. Şi a ieşit ce se ştie. Asta vrem acum?

Ionel D. Strâmbu

Încet, încet, ajungem tot mai jos

Conducerea Comisiei Naţionale de Statistică ne-a oferit la ultima întâlnire o surpriză. A reclamat o serie de unităţi economice - şi de stat şi private - că blochează culegerea de date pentru statistică, solicitând în acest sens ajutorul presei. Revenind la datele statistice: în luna aprilie *producţia de serie brută* a fost mai mică decât în martie cu 0,7%, iar *în serie corectată* cu 7% mai mare. Cifre în jurul cărora au evoluat ceilalţi indicatori ai economiei, în prima lună a trim. II. Pentru a situa mai corect lucrurile, faţă de aprilie '93 *producţia* a fost cu 1,5% mai mică şi global şi în sectoarele principale: prelucrare, energie şi extracţie. Pe 4 luni scăderea este de 2,4% faţă de 1993. Cu toate acestea, *stocurile de produse finite* au crescut la 64,5% de la 62,3% în perioada corespunzătoare. În ce priveşte *comenzile şi contractele* la sfârşitul lunii, ele acoperă producţia industriei prelucrătoare pe circa 4 luni. Deşi *numărul de şomeri* a scăzut în aprilie cu 16.376 persoane, totuşi în acelaşi timp *numărul salariaţilor* a scăzut şi el cu 20.700 de oameni (unde o fi diferenţa?). În plus *coeficientul de utilizare a timpului de lucru* s-a redus şi el: 84,6% faţă de 85,3% în martie. *Balanţa comercială* este activă cu 146,8 milioane dolari, dar dacă luăm în calcul şi importul de ţiţei cu documente vamale nefinalizate, balanţa devine negativă cu 232 milioane $. *Vânzările de mărfuri cu amănuntul* - indicatorul cel mai pertinent al nivelului de trai - îşi continuă scăderea fiind inferior cu 9,1% faţă de martie şi cu peste 25% în raport cu aprilie '93. *Volumul serviciilor* cunoaşte şi el acelaşi fenomen: 30% sub perioda similară a anului trecut iar cele prestate de agenţii economici privaţi sunt mai reduse cu 40,8% decât pe primele 4 luni ale anului trecut. (Asta se cheamă în viziunea Iliescu-Văcăroiu accelerarea şi creşterea privatizării). *Agricultura* s-a apropiat cu însămânţările la nivelul suprafeţelor programate (?) la toate culturile, mai puţin la sfecla de zahăr unde abia a depăşit 1/2 (56%). Nu s-au furnizat însă datele la grâu. În schimb, *intrările la fondul de resurse agricole* au fost mai mici, la carne în viu cu 24%, lapte de vacă cu 9,7% şi la ouă cu 24,8%: toate în comparaţie cu primele 4 luni din anul trecut.

Chiar dacă *salariatul mediu* a fost mai mare faţă de aprilie '93 cu 229%, raportul dintre *indicele câştigului salarial net* şi *indicele preţurilor de consum* a parcurs o descreştere continuă ajungând pe primele 4 luni la 93,6% comparativ cu aceeaşi perioadă a anului trecut; a pierdut deci 7,4%.

Din punct de vedere demografic creşterea natalităţii de la 10,8 la 11,0 la mia de locuitori, a fost anulată de o creştere similară a morbidităţii (13,2 la 13,4 la mie), menţinându-se o scădere naurală a populaţiei ca şi în trimestrul I din '93 de 2,4 la mia de locuitori. O dovadă concludentă a "grijii" permanente pentru "sănătatea poporului", dovedită de interpusul tandemului Iliescu-Văcăroiu, faimosul Iulian Mincu. Cursul descendent al vieţii economice (şi sociale) a României, merge mai departe în ciuda sforăitoarelor declaraţii demagogice însufleţitoare, ale Puterii.

În ce priveşte apelul lansat de C.N.S., fără îndoială că noi, care pretindem date exacte şi corecte, suntem alături de Comisia Naţională de Statistică, să o susţinem fără rezervă în acţiunea de a obţine de la toţi agenţii economici cifrele *reale, adevărate*. Ele îi sunt absolut necesare. Nu trebuie să-i dea nimeni motive de scuze.

Ioan Frâncu

Binele prin mai rău

Scepticul incurabil

Politică de austeritate vrea să zică reducerea, de nevoie, a cheltuielilor statului, în momentul când marile rozătoare de fonduri constată că pe fundul sacului grăunțe nu prea se mai află. Atunci se scutură cu energie pomul, din care pică, agățați de câte un măr, diverși amărâți ce-și așteptau, cu resemnată răbdare, indexările. Ca să nu se streseze, mai marii dregătoriilor pleacă repede în lungi călătorii prin cât mai îndepărtate străinătăți, pe meleaguri unde neauzindu-se niciodată nimic despre ei, sunt primiți regește.

Anterior epocii de austeritate care, biblic, se poate compara cu cei șapte ani slabi, reprezentați de tot atâtea vaci costelive, se desfășoară o perioadă numită de specialiști, contradictorie, adică împestrițată și de date bune, și de date rele, pe limba ondulată a statisticii. Date bune: pe luna trecută, producția a crescut cu unu la sută. Date rele: dar rămâne cu 5% sub aceea a aceleiași luni a anului trecut. Date bune: a crescut exportul. Date rele: și șomajul a scăzut cu un procent. Date rele: nivelul de trai a scăzut și el, cu 25%. Așa e binele de felul lui, timid, îți întinde doar un degețel. Nevoia te înhață cu toate patru labele.

Dacă, acum, amesteci cu încredere totul, precum zarurile de loto și pui la un loc lădițele cu fragi și castraveți (din Liban!), cu barele și traversele de oțel (indigene!), producția de energie electrică și veniturile la buget de pe urma "jocului" Caritas, atunci obții un rezultat nu foarte științific, dar care poate fi înfățișat măcar cu jumătate de gură. Peste încă o lună, Institutul de statistică va prezenta datele lunii ce tocmai se termină și atunci vom putea vedea cu ochii liberi sporul remarcabil, în acest an, al producției de funigei jucând prin văzduh, din plop în plop, spre rigole.

Cu excepția adevărului, nimic nu este mai precis decât statistica. Miezul problemei constă în a ști să te concentrezi maximal, făcând totul - vorba eroului lui Adrian Păunescu - ca să nu te fixezi pe acea scădere a nivelului de trai cu 25%, deci asupra a ceea ce credem că ne privește personal și imediat, ci să privim, în schimb, global, de sus, din stratosferă și cât mai departe. Să nu ne primejduim ritmul cardiac, cu gândul la producția în stoc - 10% parcă! -, la interminabilul blocaj financiar, la dezesperanta lipsă de bani pe unde te întorci, dar să împărtășim bucuria candidă a dlui Văcăroiu, când simte la piept sau în buzunar cheia metropolei oceanice. De acolo se îndreaptă încoace, cu pași lenți, zdrăngănind din talângi, cele șapte vaci grase, deocamdată vizibile doar pe etichetele cutiilor de iaurt - din export, firește.

Curând, curând, vom avea parte de noile bancnote de câte zece mii. Ele sunt mari, pitorești, mătăsoase, având în desen și filigran pe Nicolae Iorga și șarpele cu cap de miel, halele Traian, podul de peste Dunăre, apoi fir metalic tivit în margine. Sunt imprimate cu cerneluri magnetice, imposibil de falsificat, au foșnet electronic, și, poate, șapte melodii, precum cesulețele din Hong Kong de pe tejghele. Cu o asemenea bancnotă, o familie cu copil, cățel și canar își asigură hrana pe o zi, mai primind și rest, pentru biletele de autobuz - nu cele cu tarif special...

Date contradictorii, prin urmare. Și suntem de abia la sfârșitul minunatei luni mai. Încă fără buget, dar cu frumoase promisiuni. Și cu reușita fastuoasei reamenajări a splendidei Case a Parlamentului, cu care ne mândrim în toată lumea. Austeritate. Austeritate. Ei, dacă apucam să vedem măcar București port la marea Behring!

Barbu Cioculescu

O culme a dezonoarei: "alegerea unui cetățean de onoare" prin fraudă

Săptămâna trecută, la Brăila, puterea locală, în frunte cu prefectul județului, dl I. Lascu, și cu dl senator PDSR, Mihai Matetovici, au exercitat o presiune puternică asupra Consiliului Municipal Local, pentru acordarea titlului de "cetățean de onoare" scriitorului brăilean Fănuș Neagu.

Prin manevre de culise specifice fostului partid ce a condus țara înainte de dec. 1989 și prin încălcarea flagrantă a Legii 69/90 privind Administrația publică locală, într-o ședință fulger organizată spontan în foaierul teatrului "Maria Filotti" din localitate, manevra a reușit, înșelând buna credință a câtorva din consilierii municipali. Astfel, cu 10 voturi "pentru", dintr-un total de 31 consilieri, Fănuș Neagu a fost declarat "cetățean de onoare" al Municipiului Brăila.

Sesizând ilegalitatea actului elaborat de Consiliul Municipal, consilierii locali aparținând partidelor de opoziție au cerut, într-o primă ședință ulterioară, anularea actului respectiv. Și de data aceasta, au participat notabilitățile județene însoțite de presa și televiziunea locală. Dezbaterile au fost furtunoase. Consilierii, reprezentanți ai partidelor de opoziție au arătat că actul prin care s-a acordat acest titlu scriitorului este ilegal iar comportarea în societate a scriitorului Fănuș Neagu nu a constituit un exemplu în rândul cetățenilor orașului, deși calitățile lui de scriitor sunt de necontestat. Ședința consiliului s-a încheiat cu anularea titlului acordat anterior. Cu această ocazie, s-a amintit de chiolhanurile pe care le făcea în Brăila dl [illegible] Neagu, împreună cu [illegible] prim-secretar PCR [illegible] Lungu, și de campa[illegible] susținere a CAP-[illegible] înainte de dec. 1989 [illegible] după acele evenimente.

Orașul Brăila a dat [illegible] nalități de mare [illegible] toate domeniile, [illegible] cel al culturii, care nu [illegible] declarați cetățeni de [illegible] orașului, deși au fă[illegible] brăilenilor, atât prin [illegible] tatea lor intelectuală [illegible] prin comportamentul [illegible] ai acestei urbe. Este [illegible] amintim doar câțe[illegible] mai semnificative [illegible] Istrati, Mihail Se[illegible] Vasile Băncilă. Nae [illegible] Maria Filotti, Petre [illegible] nescu-Goangă, Nic[illegible] Basu, Ana Aslan [illegible] personalități cu care [illegible] mândrește și astăzi.

Ziarul local "Liber[illegible] un fel de "România [illegible] Brăilei, care își are [illegible] localul Prefecturii [illegible] susținut de aceasta, a [illegible] campanie furibun[illegible] susținere a cauzei dlui Fănuș Neagu. Zi[illegible] publică fotografia scriitorului însoț[illegible] articole elogioase la adresa "bardului brăi[illegible] și de incriminare a consilierilor opoziț[illegible] ce nu au fost de acord cu oficializar[illegible] ilegalității. Articolele sunt semnate, prin[illegible] de dna Dobrin, președinta Comisiei [illegible] Cultură, și de dl prof. Calotă, [illegible] reprezentative în perioada "epocii de [illegible] restaurate de actuala putere locală [illegible] perioadă petrecută în anonimat. [illegible] consilierilor opoziției s-a declanșat o ade[illegible] furtună din partea dlui prefect care a [illegible] că va cere suspendarea din Consiliul Mu[illegible] a dlui P. Prisecaru, membru marcant [illegible] al PNȚCD, cel care a fost mai vehement [illegible] argumentele cele mai solide împ[illegible] "celebrului fiu al Brăilei". În ultima v[illegible] constată o intensă campanie de denig[illegible] membrilor PNȚCD în jud. Brăila, exem[illegible] ziarul local "Libertatea", partizan [illegible] "pentagonalei". Pe de altă parte, [illegible] intelectuali din Brăila care, convinș[illegible] intransigența și verticalitatea acest[illegible] și-au îndreptat pașii spre filiala PNȚ[illegible] localitate. Atunci, când sunt depist[illegible] dat aderiunea și doresc să se alăture [illegible] împotriva neocomunismului, sunt am[illegible] cu concedierea și cu șomajul.

Flaviu Bre[illegible]
PNȚ[illegible]

Un articol și o poveste cu cânte[illegible]

Lumini și umbre în Senatul României

În "Tineretul liber" din 25.05. a.c. a apărut un articol deosebit de critic la adresa secretarului general al Senatului României, domnul *Constantin Ionescu*, intitulat *"Un «boșorog» septuagenar taie și spânzură în Parlamentul României"*. Se știe că domnul Constantin Ionescu a fost adus secretar general al Senatului pe vremea fostului președinte al Senatului, domnul Alexandru Bârlădeanu, figură "remarcabilă" a fostului regim comunist, care, din "roșu", a devenit "roz", în actualul regim neocomunist al președintelui *Ion Iliescu*.

Nu doresc să fac acum o analiză a acuzațiilor care se aduc în articol, care sunt multiple și grave, și pentru care, dacă nu ar fi întemeiate, domnul *Dan Apostolescu*, autorul articolului, ar putea ajunge în fața justiției. Nu doresc, deoarece eu nu cunosc toate "dedesubturile" Senatului la care se referă, după cum, încă, nu cunosc nici "catacombele" Senatului despre care ne-a vorbit la "Comisia 22 Decembrie" domnul *Dan Iosif*. Singurul lucru pe care pot să-l afirm este că eu personal nu am fost nici "tăiat" nici "spânzurat", altfel nu aș mai fi avut posibilitatea să scriu aceste rânduri. Dar articolul a creat o altă problemă: ziarul "Tineretul liber" nu a venit la grupul nostru parlamentar ca de obicei, și se pare că azi nu a ajuns nici la alte grupuri. Faptul mi-a adus aminte de o poveste de familie. Un unchi al meu, *Ion Petrescu*, supranumit de noi "nenea John", colonel în armata română, a fost desemnat în 1938, cu ocazia unei vizite oficiale în România a generalului MacArthur, ca însoțitor al acestuia, deoarece vorbea perfect engleza și era, în același timp, și ofițer de Stat Major.

În 1951, a apărut în "Scânteia", un articol acuzator la adresa generalului MacArthur, care era, încă din timpul războiului mondial, Comandantul suprem al trupelor americane din Pacific, și care, în această calitate, comanda trupele americane și cred că și pe cele ale Națiunilor Unite din Coreea. Pentru a face față puhoiului chinezese care năvălise în Coreea pentru a învinge trupele Națiunilor Unite, generalul MacArthur a propus să se lanseze o bombă atomică la granița Coreii de Nord cu China, pentru a descuraja invazia comunistă. Președintele Truman nu a fost de acord. În articolul respectiv, în care era "înfierat" "banditul" MacArthur, a fost publicată și o poză din timpul vizitei generalului MacArthur în România în care apărea și unchiul meu, nenea John.

Acesta, cumpărând ziarul "Scânteia", ca în fiecare zi, pentru a vedea cât mai avem de așteptat până când vin americanii să ne scape de comuniști, a văzut cu stupoare [illegible] îl "incrimina". Atunci, a rugat [illegible] apropiate să colinde de urgență [illegible] debitele din zona Parcului Carol [illegible] strada Gramont) și să cumpere [illegible] Scânteia din acea zi, pentru a [illegible] recunoscut în poză de vreun vecin [illegible] și făcut. Soluția a avut efect, [illegible] nimeni nu a aflat că însoțitorul [illegible] MacArthur era chiar el, colonelul [illegible] Ion Petrescu. Altfel, vă dați [illegible] mânca pușcăria și nu se știe [illegible] putrezit oasele.

Sunt convins că domnul [illegible] Ionescu, secretarul general al Se[illegible] a cunoscut acest episod din famil[illegible] toate că soluția pe care a adopt[illegible] aproape identică.

Va da ea același rezultat "pe[illegible] cazul domniei sale? Vom vedea!

Senator dr. [illegible]
Șerban Să[illegible]

La Târgu Lăpuş, hoţia şi impostura sunt la ele acasă

Prefectura din Baia Mare îi convoacă ...odic pe primari, care sunt şi preşedinţi ... comisiilor de punere în posesie a ...nturilor şi îi instruieşte cum să facă ...bine ca să nu pună în posesie ţăranii, ...pe inginerii ocoalelor agricole îi ...ună să evite divergenţele cu populaţia ...n tergiversarea măsurătorilor şi a deli...ilor, în ideea ca oamenii să-şi macine ...ergile în certuri între ei. Pe de altă ...te, consilierul juridic al Comisiei jude...ne de punere în posesie a publicat în ...ul local "Graiul Maramureşului", un ...icol în care susţine că hotărârile comi... sunt deasupra sentinţelor judecăto...ti!" Comisiile locale de punere în pose...au în componenţa lor indivizi corupţi, ...profitori ai fostelor CAP-uri sau chiar ...activişti ai colectivizării din anii '50. ...cum arată comisia de punere în pose... din Tg. Lăpuş:

● *N. Perţa*, fost factor poştal, fost ...mbru al comisiei de colectivizare, este ...un consilier tehnic al comisiei de ...ere în posesie din Tg. Lăpuş.

● *Ion Olteanu*, inginer, fost nomen...turist local, ca membru al comisiei, îi ...ină pe cei îndreptăţiţi să-şi recapete ...ântul şi în acelaşi timp atribuie loturile ...altora.

Octavian Herman, contrasemnează cer...tele eliberate de Olteanu cu ochii în... Amândoi au în schimb buzunarele ...ora.

Nepotul senatorului-activist PDSR, *Griguţa Augustin Botiş*, îşi terorizează consătenii. În Stoiceni toată lumea tremură de teama intervenţiilor unchiului senator la Prefectură, unde se ştie că are mare trecere. De aceea *Ana Paicu*, deşi are o hotărâre judecătorească prin care i se recunosc drepturile, nu poate intra în posesia pământului pentru că nu vrea Botiş cel Tânăr. Poliţia nu se bagă. Ea e imparţială.

● *Zorica Chilat*, secretara primăriei din Suciu de Sus, deşi cunoştea bine prevederile Legii 18, i-a îndemnat pe fiii *celor în drept* să fie repuşi în posesie, să ceară şi ei aceleaşi terenuri. Pământ n-au căpătat mai mult, dar au ajuns să se certe părinţii cu copiii, iar în vremea aceasta terenurile ajung la alţii!

● *Nicolae Cosma*, fost preşedinte al CAP-ului din Rogoz, a cotropit două loturi ale lui *Ioan Bodea* ("Calea Băii" şi "Făgădău"). Când bătrânul Bodea şi-a cerut dreptul, Cosma l-a înjurat şi l-a ameninţat că-i crapă capul cu barda.

● *Augustin Bodea*, fost brigadier la CAP, care în anii '50 jefuia curţile oamenilor din sat în numele colectivei, a tăbărât şi el pe un alt teren al aceluiaşi Ioan Bodea. De altfel, şi Cosma, şi A. Bodea vântură prin Rogoz lozinci împotriva chiaburilor şi instigă oamenii la ură împotriva celui mai de frunte gospodar, care vreme de 45 de ani s-a războit cu CAP-ul.

● *I. Cristureanu*, inginer, fost nomenclaturist în Tg. Lăpuş, a vândut pe sub mână unor oarecare *Herman* şi *Cosma* tractorul şi camionul fostului CAP din Rogoz. Acum, toţi trei vor să refacă CAP-ul rebotezat "asociaţie". Şi ei au scos de la naftalină lozincile colectivizării legate de "ciocoi" şi "grofi".

De altfel aceste lucruri se petrec în toate satele din apropierea Lăpuşului. Primarul, dl ing. *Ioan Buda*, conştient că poziţia partidului său (PD-FSN) în judeţ este firavă şi că dacă se ia de piept cu prefectura ar rămâne la iarnă populaţia din Tg. Lăpuş fără gaze şi fără apă, l-a delegat pe viceprimarul *Eugen Costache* (PDSR) cu aplicarea prevederilor Legii 18. Acesta atât a aşteptat. Deşi venit de prin părţile Olteniei, s-a împroprietărit unde a vrut şi cu cât a vrut. Apoi s-a pus în fruntea celor de mai sus şi le acoperă abuzurile.

Cam aşa arată în Ţara Lăpuşului democraţia şi statul de drept. În perfect acord cu vederile uzurpatorului instalat la Cotroceni.

Dan Bănică

...in ideile de bază ale programului PNŢCD privind creşterea şi apărarea sănătăţii animalelor (I)

...programul PNŢCD privind agricultura, ...tehnia este ramura agricolă care trebuie ...dezvolte într-un astfel de ritm încât, în ...mai scurt timp, să atingă şi chiar să ...şească ponderea de 50% din totalul ...ucţiei agricole.

...mai producerea unor cantităţi mari de ..., carne, ouă, precum şi a altor produse ...aliere poate asigura o hrană de calitate ...itorilor, necesarul de materie primă ...ru o serie de fabrici din industria ...ntară şi deci şansa asigurării unor noi ...ri de muncă, precum şi un export ...nut. De altfel, în toate ţările dezvoltate ... în curs de dezvoltare în care zootehnia ...e rolul principal în producţia agricolă ...ţia, Austria, Australia, Noua Zeelandă ... belşugul se întâlneşte la tot pasul, atât ...oducători, cât şi la consumatorii de pro... agricole. Ţara noastră întruneşte exce... condiţii geoclimaterice pentru dezvol... creşterii animalelor. Bucovina, podişul ...silvaniei, Maramureşul, Banatul, zona ...carpatică şi luncile râurilor din zonele ...s pretându-se din toate punctele de ...e acestei îndeletniciri. În aceşti ani, în ...criza de maşini agricole şi în special de ...are se manifestă în ţara noastră tot mai ...animalele de muncă au realizat şi vor ... încă multă vreme un volum de munci ...ole însemnat. Toţi proprietarii care ... între două şi trei hectare de teren pot ... câte o vacă de lapte, iar pentru fiecare ... în plus mai pot creşte încă una, sau ... doi viţei până la vârsta de 1 an, sau ... la 10 oi. Valorificarea actuală a pă...lui prin creşterea vacilor de lapte este ...ai rentabilă. De la o vacă cu o pro... medie de numai 3000 l de lapte pe an, ...e vând, cu numai 300 lei litrul cât ...e statul, numai 2000 de litri, se pot ... 600 000 lei, asigurând cu restul de ...ţe şi hrana unei familii de 2-3 per... Or, cultivând numai grâu sau o altă ... pentru vânzare, proprietarul de teren ...e obţine într-un an bun mai mult de ...0-500 000 lei, lipsindu-se totodată ... Pe lângă faptul că e o foarte importantă sursă de venituri, creşterea animalelor în gospodăria ţărănească, şi în mod deosebit a vacilor de lapte, a bivoliţelor şi a cailor de muncă, dă de lucru copiilor şi bătrânilor tot timpul anului, având şi un rol educativ deosebit de important pentru tineret. De asemenea, se asigură un volum important de gunoi de grajd pentru fertilizarea pământului, adică pentru practicarea unei agriculturi biologice nepoluante.

Pentru creşterea porcinelor şi a păsărilor din gospodărie, ţăranii noştri posedă cunoştinţe suficiente. Ei îşi asigură furaje proteice şi vitamino-minerale din resurse proprii (resturi de bucătărie, zer, dovleci, furaje verzi etc.), fără să le importe, asigurând o calitate superioară produselor animaliere pe care le obţin. Cu timpul, pe măsură ce unii dintre ei îşi vor putea asigura pe plan local aprovizionarea cu furaje concentrate, precum şi după ce îşi vor perfecţiona experienţa tehnologică şi comercială, unii producători particulari se vor specializa în creşterea semiindustrială a unei specii, în vederea comercializării. Pentru valorificarea superioară a producţiei animaliere se vor înfiinţa, printr-un sistem asociativ între mai mulţi producători, mici abatoare comunale sau intercomunale, precum şi ateliere de producere a preparatelor din carne, supuse unui control sanitar-veterinar de specialitate. Situaţia actuală a existenţei unui singur abator de stat pe judeţe sau a maximum două frânează posibilitatea de valorificare a animalelor de măcelărie şi inhibă crescătorul să mai producă.

Pentru că în ţara noastră vor predomina încă mulţi ani fermele particulare cu 1-5 vaci de lapte, se impune ca o cât mai mare cantitate de lapte să fie igienizată prin pasteurizare înainte de livrare la consumatori sau de prelucrare, se va construi în fiecare judeţ o reţea de unităţi private şi semiprivate de prelucrare a laptelui cu o capacitate de 5000-10 000 l pe zi, la care vor fi acţionari şi producătorii de lapte proaspăt (şi derivate ale acestuia), într-o stare de igienă corespunzătoare, controlată permanent de organele sanitar-veterinare.

Având în vedere că în tradiţia poporului român creşterea vacilor de lapte presupune folosirea în hrana lor a unei cantităţi destul de mare de furaje grosiere (paie şi coceni) cât şi de valorificare a unor păşuni slab productive, obiectivul selecţiei pentru fermele private va fi atingerea unui nivel mediu de 3500-4000 l de lapte pe lactaţie normală, cu variaţii în funcţie de cele trei rase principale (Brună, Bălţată românească şi Bălţată cu negru românească). Se va merge în schimb pe valorificarea superioară a furajelor de volum, pe creşterea rezistenţei la boli şi pe îmbunătăţirea indicilor de reproducţie (fecunditate, uşurinţă la fătare). În vederea reţinerii unui număr cât mai mare de vite pentru reproducţie, pe lângă primele actuale acordate pentru viţeii care împlinesc 6 luni de zile, indiferent de sex, se vor acorda de către stat prime cât mai substanţiale celor care-şi întreţin viţelele de la naştere sau de la maximum 12 luni până la prima fătare. Această măsură ar conduce la o refacere rapidă a şeptelului, limitând totodată importul de femele de reproducţie. În vederea creşterii ponderii însămânţărilor artificiale la speciile taurine şi suine, cât şi realizării obiectivelor de selecţie enunţate mai sus, reţeaua Centrului Naţional de Reproducţie şi Selecţie a animalelor, prin Oficiile judeţene, va fi subvenţionată de Stat ca instituţie bugetară, asigurând totodată şi funcţionarea întreprinderilor "Semtest" producătoare de material seminal de calitate. În funcţie de necesităţile zootehnice şi sanitar-veterinare, se vor înfiinţa Centre de însămânţări artificiale pentru cabaline şi ovine, precum şi pentru alte specii de animale şi păsări.

Pe lângă vaci de lapte, oi, animale de muncă, porci şi păsări, programul PNŢCD prevede ca unii fermieri să se ocupe şi cu creşterea animalelor de blană, a stupilor de albine şi a viermilor de mătase, în zonele cu tradiţie în domeniu.

Dr. Dan Constantinescu

Conferinţa de presă săptămânală a PNŢCD

"Întreaga construcţie a bugetului este realizată pe baze fals

● Luni, 30 mai, a avut loc conferinţa de presă săptămânală a Partidului Naţional Ţărănesc Creştin Democrat. ● Dl senator *Radu Vasile*, purtătorul de cuvânt al PNŢCD a subliniat în deschiderea conferinţei necesitatea formulării proiectului de investiţii publice, pe care guvernul a anunţat că îl va elabora, în sensul relansării economice: *"Salutăm o astfel de iniţiativă pentru că, într-adevăr, un program de investiţii publice are un rol deosebit în relansarea unor ramuri economice, în crearea de locuri de muncă etc. Problema ce se pune – noi nu cunoaştem conţinutul acestui program ce urmează să fie prezentat Băncii Mondiale – este legată de structura programului de investiţii publice. Este nevoie de construcţia de autostrăzi, de construcţii de locuinţe, de investiţie în canalizările oraşelor. Acestea sunt marile investiţii publice şi numai acestea pot relansa economia. Deci, dacă aceste lucruri se regăsesc în programul respectiv, atunci noi suntem de acord cu el. În al doilea rând, se poate vorbi de relansare – şi aici avem exemplu Franţa – prin creşterea consumului. Din datele furnizate de Direcţia Centrală şi de Statistică în România consumul a scăzut cu 14%. Deci nu poate fi vorba de o relansare a economiei româneşti aşa cum susţine guvernul şi, prin urmare, întreaga construcţie a bugetului considerăm că e realizată pe baze false.* ● "Ne-a atras atenţia ceea ce s-a întâmplat la Petroşani, unde s-a creat o confederaţie unică a minerilor din România care a primit numele de Convenţia Creştină Democrată a Minerilor din România – Sfânta Varvara. Ne bucură faptul că ideile creştin-democrate au pătruns în rândurile unui sindicat de mare forţă. Sperăm că după adoptarea acestor principii, toate vizitele minerilor în Bucureşti şi în special la sediul PNŢCD vor îmbrăca o haină creştină şi democrată". ● "Un alt moment remarcabil este declaraţia făcută de PUNR, cum că pe 1 iunie (ziua copiilor - n.r.) acest partid va intra la guvernare. Nu e nimic nou, desigur, în peisajul declaraţiilor peuneriste, semnificativ fiind faptul că acest partid este susţinut – în rândurile PDSR – de către dnii *Octavian Cosmânca*, un adevărat şef de cadre al PDSR – *Dan Marţian* şi *Ioan Solcanu*. Această intrare a PUNR la guvernare are rolul – printre altele – de a izola şi mai mult pe preşedintele executiv al PDSR, dl *Adrian Năstase*". ● "Despre declaraţia PL-'93, cu privire la transformarea C.D.R. în partid unic, sun-tem de părere că *aceasta* face parte dintr-un "show" politic bine regizat, al acestui partid. Dânşii au avut o atitudine neloială faţă de C.D.R., în multe alegeri locale ulterioare celor din 1992, prezentând candidaţi proprii pentru posturile vacante de primari şi consilieri. Această declaraţie trebuie privită ca o incitare şi diversiune mai curând, în cadrul Convenţiei". ● Dl *Ion Diaconescu*, prim-vicepreşedinte al PNŢCD: "Despre declaraţia PL-'93, aş vrea să spun că aceasta este explicabilă dacă ne gândim că acest partid s-a născut cu un an în urmă. Totuşi, să faci o asemenea propunere unui partid ca al nostru, care are în spate un secol de luptă şi de suferinţă înseamnă pur şi simplu obrăznicie". ● Dl. *Corneliu Coposu*, preşedintele PNŢCD: "Dl *Ion Iliescu*, împreună cu partenerii politici ai formaţiunii pe care a reprezentat-o şi pe care continuă să o reprezinte, după ce l-a omorât pe *Ion Mihalache* în puşcărie la *Râmnicu Sărat*, se referă la ideile acestuia. Ne bucurăm că *dl Iliescu* a ajuns cu oarecare întârziere la ideile promovate de marele nostru fruntaş asasinat de comunişti. Sigur că adeziunea la ideile cooperatiste promovate de *Ion Mihalache* este artificială. Vrea să justifice prin aceasta nostalgia după faimoasele CAP-uri, care nu au nici în clin, nici în mânecă, cu ideile generoase şi progresiste pe care le-a promovat *Ion Mihalache*". ● 16 şi 27 mai am făcut un drum determinat de unele invitaţii obligaţii de partid şi anume: pe avut o întâlnire cu colonia ro la Paris, unde în prezenţa a de români din Franţa am de dialog foarte fructuos România, şi perspectivele ei mai, în cadrul unei solem sionante s-a făcut o slujbă de a tuturor martirilor comunis bunăvoinţa primarului *Chiriac*, opoziţiei din *România* au prim în cimitirul *Montmartre* din P s-a montat o placă de marmur holocaustului comunist, în amintirea victimelor comunis România. Ziua de 19 mai a fost unui dialog cu conducerea CDS frate cu PNŢCD – care face *Uniunea Europeană Creştin-De* În ziua de 20 mai a început simpo titlul *"Identitatea şi contribuţia românesc la civilizaţia europeană"* durat patru zile şi care a înregistr referate. A fost cea mai impre întrunire românească care a avu ultimul secol. Au fost prezen zentanţi ai diasporei româneşti de p continentele. Simpozionul a de importanţă şi conţinut şi, de asem număr de participanţi simul simpozion pe care l-a organizat la *Sinaia*. În presa franceză, în spe în presa occidentală, în general, onul a avut o rezonanţă deose sfârşitul simpozionului, *M.S. Regel I de România* s-a deplasat la Paris, o audienţă comună a participanţilor de două zile a primit în audienţă pe exponenţii diasporei româneşti de p continentele.

Ovidiu Pătr

Dl deputat Răsvan Dobrescu s-a întâlnit cu participanţii la reuniunea săptămânală a OM

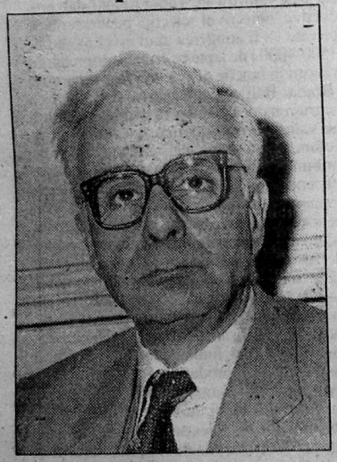

Ca de fiecare dată, întrunirea săptămânală de joi, 26 mai, a Organizaţiei muncitoreşti centrale a PNŢCD a depăşit cadrul strict tematic al conferinţei programate, devenind o dezbatere vie, legată de stringenţele actualităţii. Invitatul din această săptămână a fost dl deputat *Răsvan Dobrescu*, care a ţinut conferinţa cu titlul *"100 de ani de la procesul memorandiştilor"*. Conferenţiarul, după ce a făcut o scurtă trecere în revistă a premiselor luptei pentru emancipare a românilor din Ardeal şi a circumstanţelor istorice în care se afla naţiunea română sub regimul austro-ungar în momentul începerii acţiunii înaintării "Memorandumului", în 1882, a prezentat modul în care s-a desfăşurat procesul din 1894 împotriva celor 14 fruntaşi români ardeleni. De asemenea, dl avocat Răsvan Dobrescu a scos în evidenţă faptul că momentul a marcat o cotitură în lupta pentru emancipare a naţiunii române aflate sub opresiunea regimului austro-ungar, care viza deznaţionalizarea acesteia.

După expunere conferenţiarul a răspuns la întrebări şi, alături de participanţi, am asistat la o dezbatere vie şi interesantă.

Dl *Dinu Meteşan:* A cerut unele precizări referitoare la familia fruntaşului Coroianu. • Dl *Petre Datculescu*, pornind de la starea de spirit actuală din societatea românească, a subliniat însemnătatea solidarităţii în lupta cu sechelele comunismului. Aceasta mai ales în condiţiile în care indivizi care au slujit cu exces de zel vechiul regim apar cu nerăşinare în faţa poporului, prin mijlocirea televiziunii, precum Corneliu Vadim Tudor, de curând într-o emi-siune revoltătoare. • Dl *Răsvan Dobrescu* : "Noi ne-am dus în Parlament nu pentru bani, ci pentru a lupta pentru ideile şi principiile noastre. În ce priveşte diversiunile televiziunii, tocmai de aceea am încercat, şi am reuşit chiar, să impunem o lege de administrare a celor două societăţi, de radio şi tv, care să nu mai permită acest lucru". • *Mihai Simion:* A abordat, critic, un aspect din viaţa parlamentară, invitând la o sporită ofensivă împotriva oligarhiei comuniste, aflată încă în poziţii-cheie. • *Victor Ionescu:* "Propun difuzarea expunerii dlui Dobrescu către şcoli şi unităţile militare pentru o educaţie patriotică adevărată"... "Nu este admisibil ca noi, cetăţenii care am ales, să nu cunoaştem prestaţia deputaţilor noştri în Parlament". • *R. Dobrescu:* "Reflectarea activităţii noastre în presă lasă într-adevăr de dorit, dar acest lucru se datorează înclinaţiei acesteia către aspectele de scandal. În ce priveşte emisiunile televizate, să ştiţi că atunci când vorbeşte unul dintre ai noştri, şi comentatorul rezumă el, acel deputat spune ceva care nu convine puterii." • *Alexandru Simion (FAUR):* "Condiţiile de muncă pentru cei care prestează munci grele ar trebui să fie luate în atenţia parlamentarilor noştri în vederea propunerii unui proiect de lege de pensionare a acestora, potrivit cu solicitările la care sunt supuşi".

În încheiere, dl deputat Răsvan Dobrescu a anunţat asistenţa că este hotărât să se prezinte la întâlniri cu alegătorii din circumscripţia sa – Capitala. Nu putem să nu remarcăm şi cu această ocazie îmbinarea dintre înflăcărarea politică şi implicarea în realitate a dlui

La Râmnicu Vâlcea a luat fiin filiala locală a Ligii primarilor consilierilor PNŢCD

Sâmbătă, 28 mai, la Râmnicu Vâlcea s-a desfăşurat întâlnirea Ligii Primarilor, şi consilierilor PNŢCD. Care a fost scopul acestei întâlniri?

- S-a hotărât această întrunire pentru a se înfiinţa filiala Ligii primarilor şi consilierilor din judeţul Vâlcea, lucru care de altfel s-a şi întâmplat. La această întrunire au participat în jur de 250 de reprezentanţi ai consiliilor şi primăriilor din judeţul Vâlcea. A fost ales comitetul de conducere al Ligii Primarilor, din cadrul căruia a fost ales biroul de conducere al Ligii.

Ca preşedinte al Ligii primarilor PNŢCD din Rm.Vâlcea, a fost ales ing.Tănase Ilie, consilier judeţean.

- Au fost discutate şi alte probleme la această reuniune?

- S-a ales comitetul, s-au stabi generale de activitate ale modalităţile de lucru cu filia celelalte judeţe. Consider ac extrem de important şi toţi partic apreciat ca deosebit de mare Ligii la susţinerea activităţii consilierilor PNŢCD.

- Ce-şi propune pentru apropiat Liga Primarilor p conducerii?

- În principal, din sarcinile şi pe care le-am prezentat cu ocazia Consiliului de conducere al consilierilor PNŢCD, care a Bucureşti; - susţinerea înfiinţ "Concordia"; - elaborarea

www.cimec.ro

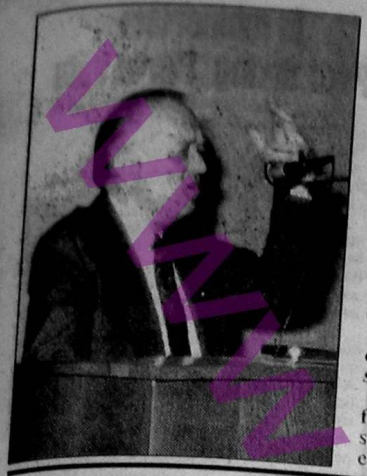

principale şi a obiectivelor în ceea ce priveşte construirea locuinţelor ieftine; - activitatea de repunere pe linia de decenţă şi demnitate a caselor memoriale Iuliu Maniu şi Ion Mihalache; - punerea în discuţie în mod ştiinţific a concepţiei lui Ion Mihalache privind doctrina cooperatistă. Vreau să vă informez că în cel mult 2-3 săptămâni vom organiza un simpozion naţional unde se vor pune în discuţie, pe bază de documente şi de principii, ideile şi concepţiile lui Ion Mihalache; pentru a nu se menţie actuala confuzie creată deliberat de Ion Iliescu în legătură cu această deosebit de importantă idee a lui Ion Mihalache.

- V-aţi întors recent dintr-o călătorie efectuată în Germania. Care a fost scopul şi care au fost rezultatele ei?

- A fost extrem de interesantă şi de fructuoasă această călătorie. Ea a fost secţionată pe două concepţii: cunoaşterea elementelor privind ambianţa şi depoluarea ambientalului, principii, forme, idei, metode şi tehnici de creştere a acestei activităţi şi o întâlnire cu reprezentanţii Uniunii Creştin-Democrate din Germania, organizată la München, unde am avut o discuţie fructuoasă şi foarte interesantă cu reprezentanţi ai Institutului de Studii Sud-Europene din München. A fost organizată şi o conferinţă de presă care s-a desfăşurat pe parcursul a aproape două ore şi jumătate, extrem de interesantă, unde am prezentat problemele de principiu şi de fond ale activităţii din România, cu precădere din punct de vedere politic. Am fost extrem de bine primiţi, extrem de bine trataţi, şi consider deosebit de fructuos dialogul pe care l-am avut cu foarte mulţi reprezentanţi ai diasporei româneşti, ai Uniunii Democrat Creştine, şi a comercianţilor din această ţară.

- Să înţeleg că au fost şi nişte rezultate concrete?

- Sper să avem rezultate deosebit de interesante în domeniul agriculturii, în domeniul schimburilor de bursieri, în domeniul schimburilor de materiale şi utilaje, în domeniul ajutorării concrete a primarilor şi consilierilor din ţara noastră, mai cu seamă din cadrul PNŢCD pentru a demonstra eficienţa trecerii rapide la o privatizare eficientă şi concretă în România.

- La invitaţia cui aţi făcut vizita, şi pe cine aţi reprezentat Liga Primarilor sau PNŢCD?

- Am fost invitat de către partenerii germani, ca preşedinte al Ligii primarilor şi consilierilor PNŢCD. Am avut totuşi mandat din partea domnului preşedinte Coposu, să mă prezint şi ca fruntaş al PNŢCD, dar toate problemele care s-au ridicat au fost centrate în jurul Ligii primarilor şi consilierilor PNŢCD.

A consemnat **Mircea Vlad**

Întâlnirea fruntaşilor ţărănişti cu locuitorii Ţării Făgăraşului

Sâmbătă, 28 mai, la Casa de Cultură din Făgăraş a avut loc întâlnirea cetăţenilor din zona Făgăraş cu reprezentanţi PNŢCD şi ai CDR.

Au participat dnii *Mircea Ciumara*, deputat PNŢCD, preşedintele Comisiei de administraţie publică locală amenajarea teritoriului şi echilibru ecologic a Camerei Deputaţilor, *Mircea Popa Zlatna*, deputat PNŢCD de Alba, secretar executiv al PNŢCD, *Sorin Lepşa*, deputat, preşedinte al Organizaţiei PNŢCD Braşov şi al CDR Braşov şi *Cornel Ursu*, preşedintele Organizaţiei locale a PNŢCD Făgăraş.

În prima parte a lucrărilor, primarul Făgăraşului, domnul *I.Ciocan* (primar CDR) a făcut o prezentare a realizărilor şi neîmplinirilor Consiliului local Făgăraş. S-a desprins dorinţa locuitorilor "Ţării Făgăraşului" de a redeveni judeţ, arătându-se manipularea PDSR-ului care a promis acest lucru în campania electorală din 1992. Dl *Mircea Ciumara* a arătat că actualul proiect al bugetului este antinaţional şi ilogic, deoarece nu sunt prevăzute resursele, întregul buget fiind construit pe o bază nereală. Dl *Mircea Popa Zlatna* a prezentat realizările organizaţiilor PNŢCD - Alba, precum şi organizarea în judeţul Alba a unei întâlniri cu toate confesiunile religioase. Dl *Sorin Lepşa* a făcut referiri la modul dezastruos pentru ţărănime de aplicare a Legii fondului funciar, precum şi la folosirea de către guvern a bugetului asigurărilor sociale de stat în alte scopuri, acoperind diferitele găuri ale bugetului de stat. Timp de peste patru ore au fost puse întrebări şi au fost făcute sugestii din partea participanţilor. Vizita delegaţiei PNŢCD a continuat cu o întâlnire la Camera de Comerţ (preşedinte dl *Gabriel Vîju*) cu

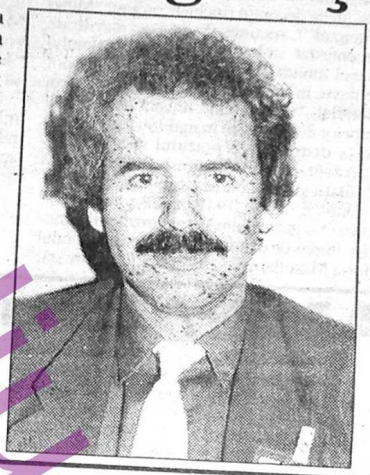

oameni de afaceri din zona Făgăraşului.

S-au desprins greutăţile legislative, precum şi fiscalitatea excesivă la care sunt supuşi toţi întreprinzătorii particulari. O altă problemă dezbătută a fost cea a corupţiei de la toate nivelele, precum şi sistemul mafiotic practicat de agenţii economici cu capital majoritar de stat. A urmat o întâlnire la sediul PNŢCD Făgăraş cu membrii locali unde au fost abordate probleme doctrinare şi organizatorice. Întâlnirea de la Făgăraş constituie o reuşită deplină, fiind una dintre numeroasele acţiuni organizate de PNŢCD în cadrul dialogului neîntrerupt pe care îl poartă cu membrii şi simpatizanţii săi din toate zonele ţării.

Sorin Lepşa,
deputat PNŢCD

Simpozionul "Economia participativă de piaţă", organizat la Piteşti, s-a bucurat de o participare selectă

"Există încă multă confuzie în domeniul doctrinelor şi în acela al programelor la multe partide, în vreme ce PNŢCD are o zestre cu o viabilitate şi a valabilitate de aproape un secol". Cu aceste cuvinte, rostite de dl deputat *Ion Diaconescu*, prim-vicepreşedinte al PNŢCD, s-au deschis lucrările simpozionului cu titlul *"Economia participativă de piaţă"*, ţinut la Piteşti în zilele de 27, 28 şi 29 mai. Organizatori - PNŢCD (respectiv, Direcţia Departamentelor de Studii, Asociaţia inginerilor, Filiala judeţeană Argeş) şi Fundaţia Hanns Seidel. Simpozionul a întrunit specialişti în politologie, profesori universitari de economie politică şi fruntaşi ai PNŢCD din Bucureşti şi din ţară. Au ţinut referate dnii *Ion Diaconescu, Mircea Ciumara, Barbu Piţigoi*, deputaţii *Radu Vasile*, senator, dl *Dragoş Oncescu*, preşedintele OTPNŢCD, dl Ulm Spineanu, dl ing. *Dinu Ghia* şi dl prof. univ. *Mircea Mihăilescu*.

În privinţa organizării sociale şi a economiei, deşi s-au exprimat multe puncte de vedere, s-au impus în mod pregnant două adevăruri aflate în relaţie strânsă unul cu celălalt: necesitatea existenţei proprietăţii private şi primejdia apariţiei, odată cu aceasta, a capitalismului sălbatic.

Prezentăm pe scurt câteva dintre ideile expuse de referenţi. Dl *Ion Diaconescu* ("Economia de piaţă, în viziunea lui Ion Mihalache"): "Economia de piaţă în formula liberalistă a adus bogăţie pentru o parte a lumii, dar şi multă durere prin apariţia sărăciei în unele pături. Ion Mihalache a întrevăzut posibilitatea evitării efectelor fărâmiţării pământului (şi chiar a sărăciei) prin cooperaţie". • "În privinţa industriei, se impune o retehnologizare radicală şi rapidă şi aceasta nu se poate face decât prin atragerea capitalului străin". • *M. Ciumara* ("Proprietatea de muncă") a subliniat responsabilitatea socială a proprietăţii. • Doctrina ţărănistă (creştin-democrată) nu este nici capitalistă, nici socialistă. Prof. univ. *Radu Vasile* ("Raportul om-întreprindere în creştin-democraţie"): "Profitul este motorul principal al oricărei activităţi. De aceea se impun trei exigenţe: respectarea omului în actul muncii; ierarhizarea responsabilităţilor şi a competenţelor; respectarea omului ca persoană. În altă organizare decât aceea de tip japonez (paternalistă numai până la poarta fabricii), marea întreprindere trebuie să practice un *"mecenat industrial"*, prin înfiinţarea de mici întreprinderi având în felul acesta grijă de toate nevoile sociale ale salariaţilor. • Prof. univ. Ulm Spineanu ("Economia de piaţă - instituţie construită sau naturală?") a ţinut un referat al cărui grad de abstractizare, după opinia multora, îl făcea imposibil de urmărit în formula de prezentare orală. Totuşi, observaţiile şi concluziile d-sale duceau către aceeaşi concluzie: primejdia capitalismului sălbatic, de pauperizare, şi necesitatea impunerii tocmai de aceea a doctrinei creştin-democrate care evită proliferarea fenomenului. • Prof. univ. *Mircea Mihăilescu* ("Tehnologie şi economie") a argumentat viabilitatea şi posibilitatea înfiinţării de mici întreprinderi.

În finalul ultimei zile a simpozionului s-a desfăşurat o masă rotundă, la care s-au expus alte puncte de vedere şi s-au propus unele iniţiative. Iată câteva dintre ele: *Grigore Lăpuşanu* (avocat): "Între cele două tendinţe care se confruntă la ora actuală, capitalismul sălbatic şi comunism, noi oferim o altă variantă - economia participativă de piaţă. • Ing. *V. Lis* (viceprimarul sectorului 2 al Capitalei): "Este bine ca pe viitor să fie invitaţi şi primarii, care sunt confruntaţi zilnic cu realităţile vieţii economice". • Prof. univ. *Ion Oprean:* "Rezolvarea crizei spirituale în care ne aflăm va duce şi la declanşarea voinţei politice de a schimba starea economiei". • Prof. univ. *Horia Oprică*: "Nu sunt de acord cu ideea de tranziţie. Este vorba de revenirea la normal. Mai vreau să atrag atenţia asupra catastrofei care ne paşte prin plecarea tinerilor de valoare din ţară. Trebuie făcut degrabă ceva pentru a opri acest fenomen".

Prin abordarea unor atât de diverse aspecte, simpozionul şi-a dovedit nu numai utilitatea, ci chiar necesitatea de a fi repetat cât de curând posibil.

Dan Bănică

Amiralul Horia Macellariu (1894-1989)

Erou şi martir al neamului

Omagiu, la 100 ani de la naştere

Motto: *"Viaţa pentru mine a fost frumoasă tot timpul carierei mele de ofiţer de marină, iar după aceea am avut satisfacţia că mi-am făcut datoria faţă de Patrie şi Poporul român până la capăt". "Nu regret nimic din ceea ce am făcut după 23 August 1944. Totul a constituit opţiunea mea liber aleasă."*

(Horia Macellariu)

Luna aceasta, la 10 mai, s-au împlinit 100 de ani de la naşterea contraamiralului Horia Macellariu, comandantul Flotei române în timpul celui de-al doilea război mondial.

Ion Pompiliu-Horia s-a născut la Craiova, fiind unul dintre cei 12 copii ai inginerului silvic Nestor Macellariu. Se trăgea dintr-o veche familie de români ardeleni, luptători pentru drepturile românilor din Transilvania, cunoscută în trecut de Fleşeriu, dar care sub influenţa Şcolii Ardelene şi-l "latinizase".

Mândria neamului său o constituia Ilie Macellariu, fost tribun al poporului sub Avram Iancu şi primul deputat ales în Dieta maghiară, în care calitate a vorbit pentru prima oară, în româneşte. Prins în lupte de către unguri şi condamnat la moarte în timpul Revoluţiei de la 1848, a reuşit să scape. Ulterior, în 1869, a fost primul preşedinte al Partidului Naţional Român din Transilvania, partid înfiinţat în chiar casa sa de la Miercurea Sibiului.

După absolvirea Liceului "Mihai Viteazul" din Bucureşti, tânărul Horia Macellariu şi-a urmat vocaţia către cea mai frumoasă carieră: "marina", după cum avea să se exprime, intrând la Şcoala de ofiţeri de artilerie, geniu şi marină, pe care a absolvit-o în 1915, obţinând gradul de sublocotenent.

A urmat o carieră militară strălucită, timp de 30 de ani (1915-1945), pe care a onorat-o cu abnegaţie şi devotament, fiind apreciat în mod elogios de toţi şefii săi ierarhici, fără excepţie.

Participând la cele două războaie mondiale, aflându-se tot timpul "pe front" – lucru mai rar întâlnit, a fost distins cu cele mai înalte decoraţii (inclusiv ordinul "Mihai Viteazul"), recunoscându-i-se merite de necontestat, ca bravura (în timpul primului război mondial), asigurarea transporturilor pe nave, în timpul celui de-al doilea război mondial, "incredibila" reuşită a evacuării trupelor din Crimeea în mai 1944 şi salvarea de la distrugere a portului şi a oraşului Constanţa după 23 august 1944, datorită abilităţii şi simţului său diplomatic.

După 6 martie 1945, spunând un "NU" categoric guvernului Petru Groza procomunist, impus de ocupantul ţării, contraamiralul Horia Macellariu a fost dat afară din armată, pentru a fi trimis în faţa Tribunalului Poporului, ca criminal de război ca şi când ar fi fost singurul vinovat de participarea marinei la războiul antisovietic. S-a apărat, însă, cu curaj şi demnitate, obţinând achitarea.

A urmat înrolarea sa în rândurile Partidului Naţional Ţărănist, ca civil, urmând pilda înaintaşului său Ilie Macellariu. În 1946, a fost condamnat la muncă silnică pe viaţă, pentru participarea la aşa-zisa "Mişcare de Rezistenţă Naţională", în contumacie, iar în 1948 pedeapsa i-a fost repetată pentru participarea la aşa-zisul "Complot anglo-american", de data aceasta sub stare de arest. A ispăşit 16 ani de temniţă grea în închisoarea de la Aiud, până în 1964, când a fost graţiat.

După eliberarea din închisoare, a mai trăit încă 25 ani, până la 11 iulie 1989 când a decedat, fiind înmormântat în cimitirul Mânăstirii Cozia, alături de părinţi şi de soţie, după ce şi-a iertat, creştineşte, "semenii" care au încercat să-l denigreze şi să-i scadă din merite:

Devenit personalitate de frunte a marinei militare, el se înscrie în galeria marilor amirali ai flotei române. În eternitate susurul apelor Oltului îi va aminti de strămoşii săi de dincolo de Carpaţi.

Mihai Chiriţă,
căpitan comandor
veteran de război

In memoriam
Prof.dr.ing. Florin Vălu

Sâmbătă 14 mai 1994 - s-a stins din viaţă un mare simpatizant al Partidului Naţional Ţărănesc Creştin Democrat: prof.dr.ing. FLORIN VĂLU, rectorul Institutului de Textile din Arad, fost profesor şi decan la Facultatea de Industrie uşoară a Institutului Politehnic Iaşi.

La alegerile din 1946 avea numai 23 de ani şi împărţea manifeste şi afişe electorale ţărăniste, împreună cu învăţătorul Vasile Dinu din comuna Bălăneşti-Olt, tatăl subsemnatului. Ne-am întâlnit, acum două săptămâni, în Iaşi, unde venea o dată pe lună de la Arad, şi am evocat acele momente.

În loc de politică, încăputâ după cum bine se ştie pe mâinile comuniştilor, a ales calea studiului, atingând, prin muncă asiduă, cele mai înalte trepte. A avut peste 500 de lucrări şi publicaţii de specialitate, a colaborat cu institute şi universităţi din străinătate, contribuind din plin ca profesor şi neobosit cercetător la formarea temeinică a multor promoţii de ingineri textilişti, fiind apreciat şi iubit de toată lumea.

Era un om de o fineţe rară, săritor la orice solicitare a semenilor, generos şi îndatoritor. Cele dintâi ajutoare, când păşeam în viaţa de student, el mi le-a dat şi prima riglă de calcul el mi-a pus-o în mână.

Destinul a vrut să moară, în plină activitate profesională, în comuna sa natală, Coteana, jud. Olt, numită un timp din perioada anticomunistă "I.I.C.Brătianu".

Participând la înhumarea sa care a avut loc marţi 17 mai a.c. într-un cimitir singuratic Podgoria-Copou dintr-o zonă foarte pitorească a Iaşului (unde odihneşte şi un alt mare universitar Prof.Dr.Dumitru Manjeron, cel cu o contribuţie semnificativă la epoca zborurilor cosmice, matematician de renume internaţional, pe care l-am avut profesor de mecanică teoretică), am remarcat asistenţa selectă care l-a omagiat şi condus pe ultimul drum.

Prin dispariţia Prof.Dr.Ing. FLORIN VĂLU, învăţământul universitar românesc înregistrează o grea pierdere.

Transmitem pe această cale, condoleanţe sincere familiei îndurerate.

Să-i fie ţărâna uşoară!

Ing.Toma-Eduard Dinu

"D. DAY" / Ziua Z, ora 0.15

Începe debarcarea în Normandia

Asaltul şi escaladarea celui mai mare obstacol ridicat de om împotriva omului: 6 Iunie 1944.

În această zi pierderile aliaţilor care au asaltat "Grădinile Iadului" s-au ridicat la peste 11.000 de oameni.

Zidul Atlanticului întins între Narvik şi Babyonne a fost cea mai importantă linie fortificată din lume, la care au lucrat sute de mii de muncitori aduşi cu forţa din mijlocul a 10 naţiuni europene. S-au folosit 10.000.000 de tone de beton. Dacă ar fi trebuit să fie transportat tot deodată, ar fi fost nevoie de un convoi de camioane care să înconjoare pământul o dată şi jumătate pe la Ecuator. S-au executat lucrări subterane, cazemate în oţel şi beton, adăposturi fortificate pentru infanterie... tranşee şi gropi antitanc pe o mare adâncime... Oraşele de pe litoralul mării au devenit fortăreţe. Ferestrele şi uşile caselor au fost astupate, iar străzile blocate cu reţele de sârmă şi stâlpi de beton armat. Pivniţele locuinţelor comunicau prin galerii subterane pentru a permite apărătorilor să circule şi să cadă în spatele inamicului asediator. Se muncea sub lozinca: "mai bine nişte vii obosiţi, decât nişte morţi odihniţi".

Rundstedt socotea Zidul Atlanticului ca un "mare bluf" care nu va putea opri pe inamic.

Rommel spunea: "Războiul va fi câştigat sau pierdut pe această plajă. Nu avem decât o singură şansă de a respinge inamicul, de a-l contraataca atunci când va fi încă în apă, zbătându-se să ajungă la ţărm.. Toate forţele de care dispunem trebuie să se afle aici, de-a lungul acestei coaste. Primele 24 ore ale invaziei vor fi hotărâtoare... Aceasta va fi ziua cea mai lungă".

Şi tot Rommel a realizat aici "Grădinile iadului".

De-a lungul coastei s-au semănat peste o jumătate de milion de obstacole submarine. Alte cinci milioane de mine de diferite mărimi ascunse la tot pasul puteau în orice moment să arunce tancul sau să sfârtece omul. Rommel voia să planteze 20 de milioane.

Göebels declara: "Am fortificat coastele Europei de la Capul Nord până la Mediterană şi le-am dotat cu armele cele mai ucigătoare pe care le poate produce secolul XX. De aceea orice inamic, chiar cel mai puternic şi mai înverşunat, din câte se pot imagina, este sortit eşecului".

Pe plaje, de-a lungul coastelor, răsăriseră "arici" cu cei trei colţi din şine de cale ferată, garduri de fier cu dinţi de fierăstrău, pari de lemn cu vârfuri metalice îndreptate spre mare, conuri de beton înfipţi în nisip...

La Omaha, pe o lungime de 6 km, se găseau 8 cazemate pentru artilerie grea şi un adevărat "Muzeu al Armatei", amplasat tot în adăposturi betonate, format din 35 "săli" dotate cu tunuri uşoare, 18 tunuri antitanc, 4 baterii de artilerie, 6 mortiere, 35 lansatoare de rachete cu 4 ţevi, 85 cuiburi de mitralieră... la aceste 92 modele de tunuri se foloseau 252 de feluri de muniţii dintre care modelul "47" nu se mai fabrica. Supravegherea era sub ochii oamenilor între 16-70 ani, a tuturor celor rămaşi apţi după 5 ani de război, dintre care unii purtau câte trei semne de rănit.

Pe data de 4 Iunie, oameni instalaţi în "Zidul Atlanticului" primiseră dispoziţia să doarmă îmbrăcaţi şi ca hrană de rezervă li se dăduse o cutie de 250 gr de conservă cu carne, câteva cuburi de pâine tare ca oţelul, două bandaje pentru primul ajutor... şi comanda "să aştepte". Peste apă alte trupe soseau zi şi noapte. Pe coasta de sud a Angliei răsăriseră oraşe din barăci unde oamenii dormeau în paturi suprapuse pe 3 şi 4 rânduri. Cozile la cantină depăşeau kilometrul. Numai Americanii, pentru funcţionarea instalaţiilor de cazare a contingentului lor erau nevoiţi să folosească 54.000 oameni, dintre care 4.500 bucătari.

Această forţă covârşitoare aştepta şi ea hotărârea unui om: Eisenhower.

Şi unii şi alţii aşteptau şi ascultau...

Pe data de 1 iunie, la orele 21, văzduhul era străpuns de versul lui Verlaine: "Les longs sanglots des violons de l'automne" (lungi suspine ale viorilor de toamnă).

Pe data de 5 iunie, prin radio erau transmise, la intervale, vorbe fără înţeles, repetate de două ori: E cald la Suez... Zarurile au fost aruncate... Pălăria lui Napoleon este în arenă... John o iubeşte pe Mary, Săgeata nu va mai trece...

Şi tot în această zi, la ora 22,10 al doilea vers a lui Verlaine trezeşte pe unii care dormitau în jurul aparatelor de radio:

"Blessent mon coeur d'une langueur monotone" (Îmi sfâşie sufletul cu o tânjeală monotonă).

Pe 5 iunie 1944, la orele 9,45, Eisenhower a zis: Marţi 6 Iunie va fi "Ziua Z". Şi comandanţii au ieşit pe uşă pornind să urmeasă uriaşul dispozitiv de 287.000 soldaţi cu toate maşinăriile lor, pentru eliberarea celor 300 milioane de oameni aduşi în stare de sclavie.

La orele 21 "marea armată" porneşte spre Europa. Pe un front de 30 de kilometri, 5000 de vase, în 10 valuri succesive, se îndreptau în noaptea de păcură spre "grădinile iadului" unde consemnul era dat de peste două luni: "Toate ţevile de toate calibrele să fie îndreptate spre mare. Asediatorii vor apărea din apă".

Neptun, supărat că i se dăduse numele acestei operaţiuni, dezlănţuise o furtună de gradul 5. Răul de mare făcea ravagii... În tangaşul de nedescris preoţii nu mai prideau cu oficierea slujbelor. Căpitanul evreu Irving Gray a rugat pe preotul căpitan Fulmer Koon să îndrepte rugăciunile întregii companii către "Domnul în care credem cu toţii".

Înainte de orele 22, pe deasupra flotei în marş a trecut ultima formaţie aeriană lansând printre nori 3 puncte luminoase şi o linie, litera "V", iniţiala cuvântului VICTORIE.

Cu puţin înainte de miezul nopţii, peste 10.000 tone de explozivi fuseseră deşertate peste zona de debarcare. Şi în timp ce bombardierele făceau calea întoarsă, se încrucişau cu mii de avioane înţesate, ai căror pasageri fuseseră încurajaţi la plecare: "Când veţi sări pe pământul Normandiei să ştiţi că n-o să aveţi decât un singur prieten, pe DUMNEZEU."

Apocalipsul se dezlănţuise... şi lumea întreagă s-a făcut ca sângele. Stelele cerului căzură pe pământ aşa cum un smochin scuturat de vijelie îşi pierde fructele... Şi vântul continua să sufle cu tărie. Întunericul de nepătruns şi zgomotul unei uzine în plină producţie punea pe gânduri pe cei câţiva treji, osândiţi să descifreze necunoscutul. Peste 18.000 de fâşturi smulse din coastele Evei începă să se balanseze în drumul către pământul făgăduinţei. Cădeau peste tot. Pe ogoare, în grădini, în păraie, în mlaştini, pe acoperişurile caselor, agăţaţi de pomi... ploaie cu oameni.

Era ora 0,15. Aşa a început "Ziua cea mai lungă". Era Marţi, 6 Iunie.

Leonard Deverachack a fost primul mort american, împuşcat înainte de a pune piciorul pe pământ.

Până seara aliaţii au avut 2450 morţi şi 8100 răniţi sau dispăruţi.

Numărul germanilor nu se cunoaşte exact, în această zi, dar până la sfârşitul lunii iunie pierderile s-au ridicat la 28 generali, 354 ofiţeri superiori şi 250.000 ostaşi.

Şi aceasta a fost prima zi a debarcării, a celei mai grandioase operaţiuni militare din istorie

Cicerone Ioniţoiu

Eisenhower şi Motgomery, într-un moment crucial al războiului

Prețioasele învățături prezidențiale

Facem o mare greșeală spunând că dl Ion Iliescu nu dorește proprietatea privată asupra pământului. Dintotdeauna a spus că țăranii sunt proprietari, producători și beneficiari. Și a luptat ca această proprietate să fie apărată. De aceea a fost nevoie de colhozuri, ca țăranii să fie uniți contra burghezo-moșierimii care dintotdeauna amenința să ia pământul țăranilor. Această concepție despre proprietatea privată care trebuie apărată în colectiv ne-a fost demonstrată practic, pe teren, în recentele "vizite de lucru", ca de un adevărat Moș Ion Roată: "Mica" deosebire este că Moș Ion Roată dovedea nevoia unirii pentru apărarea de dușmanul din afara țării, pe când Dl Iliescu, puțin mai evoluat, a găsit dușmanul în interiorul țării. Și a rămas cu spectrul acestui dușman, moșierul. Ca să demonstreze trăinicia doctrinei însușite a numărat vreo 90.000 de moșieri care așteaptă să ia câte 100 ha din pământul a peste 5 mil. proprietari, dacă aceștia nu sunt uniți în asociații colective. Și a avertizat în "vizita de lucru" din jud. Prahova, că astfel vor rămâne fără ocupație milioane de proprietari.

Deoarece nu mi-am propus să găsesc "nod în papură" în "indicația" dlui președinte, întreb doar: de ce o fi amintit că exploatația medie în țările cu agricultură dezvoltată este de 100 ha? Că acolo 100 ha sunt lucrate doar de 2-3 persoane și fac parte din 3-4 cooperative. Dar cum să-l întreb pe dl președinte așa ceva? Trebuie să ne explicăm singuri "ideea", că de aceea a fost lansată.

Astfel, după ce m-am speriat văzând datele statistice (oficiale) că la noi lucrează în agricultură 32,9% din totalul populației active (1992), iar în Franța 5,7%, Germania 5,4%, Olanda 4,4%, Suedia 3,2%, Belgia 2,7%, Regatul Unit 2,1%, m-am liniștit văzând cifrele de șomaj din țările cu care am făcut comparația. Am înțeles de ce noi nu trebuie să avem mecanizare în agricultură. Dacă ar crește productivitatea ca în aceste țări, șomajul s-ar ridica la cca 4mil. șomeri, adică 40% din totalul populației active. Și atunci s-ar duce dracului imaginea României, pentru care se cheltuiește atâta bănet. Așa că mai bine în asociații, unde oamenii își apără "dreptul la muncă" și "proprietatea". Are mai puțină importanță că la noi 100 ha sunt lucrate de 30-40 persoane, iar rezultatele sunt de 2-3 ori mai reduse decât în țările menționate. Dacă unii încarcă și alții descarcă "e de bine".

Această politică "umanistă" nu este numai o simplă declarație a președintelui. Întregul aparat "de partid și de stat" luptă pentru transpunerea în viața noastră. Principala măsură luată a fost exportarea tractoarelor ca să nu intre în mâna unor proprietari, pentru că, după cum zicea și Ilici (Lenin), "proprietatea privată naște burghezie, ceas de ceas și în proporții de masă". Or, tocmai de burghezie vrea să ne ferească Ilici (Iliescu). Iar ca să nu devină și speculanți proprietarii, statul îi ajută pe asociați luându-le recoltele la Romcereal.

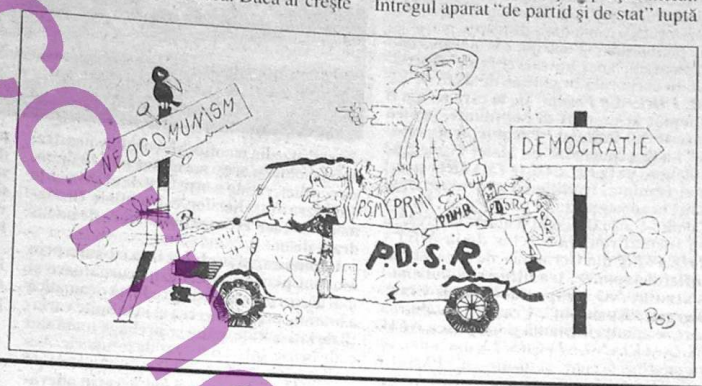

Și mai trebuie să remarcăm cunoștințele "de speriat" ale dlui Iliescu despre politica țărănistă, pe care a început să o studieze. Este adevărat că a ajuns numai la etapa din 1920, când Ion Mihalache demonstra necesitatea cooperativelor. Că dl Iliescu le-a tradus prin întovărășiri, cooperative agricole de producție, asociații colective a fost pentru a înțelege noi "înțelegerea" dânsului că ar fi un fel de CAP. Cu alte cuvinte, Ion Mihalache ar fi fost, în 1920, părintele colhozurile, întrucât nici în Rusia, la acea vreme, nu luaseră ființă colhozurile.

Confuzia este explicabilă dacă avem în vedere baza de cunoștințe a dlui Iliescu. Este îmbucurător, totuși,că a început să studieze doctrina țărănistă. Dar va fi în stare să o și înțeleagă vreodată?

Ionel D. Strâmbu

Cronica TV "Ceasul... florilor!"

Mania realizării unor ceasuri florale a rămas încă de pe vremea odiosului. În drumurile mele de reporter am văzut la Târgu-Mureș, la Bacău, la Satu-Mare și nu mai țin minte unde. Pe un cadran enorm "închistrit" cu fel de fel de ierburi ornamentale, orele erau, firește, tot din flori. Peste ele se roteau cele două arătătoare, ca la orice ceas, al cărui mecanism era ascuns undeva, sub paleașca rotundă a cadranului. Și așa orele erau din flori și, chipurile, marcau "înfloririle". Din ceas în ceas! Timpul verbinelor, al gălbinelelor, al părăluțelor, al panselelor... Un astfel de ceas ni l-a arătat la "actualități", mai serile trecute, un telereporter care poposise la Bacău. De am văzut cum stau băcăuanii cu timpul și cu "timpurili": De parcă, al naibii ceas, părăginit și el, ar fi fost alcătuit, trei câte trei, din trandafiri... invizibili. Arătătoarele înțepenite "arătau" o oră a dezastrului: peste tot, și chiar în centrul orașului, moloz, gunoaie, mormane întregi de resturi menajere, mizerie. Șobolanii nu s-au lăsat filmați. Toropiți de căldură, își făceau cu siguranță siesta pe undeva prin vreun colțon binemirositor. Carcalacii și țânțarii, pesemne că nu au intrat în obiectivul reportericesc, că-s prea mărunți! Da mulți. Și pot jura că bântuie și în Bacău, ca-n toată țara. Că "edilii" orașului sunt cu mâinile legate și cu "punga" bugetului nedesferecată de cei care vor să compromită primarii Convenției. Așa că și din punctul acesta de "vedere" ceasul florilor s-a oprit pe loc. Oare la ce oră? La "ora trandafirilor" președintele Ilici Iliescu a poposit în Ploieștiul proaspăt fățuit, pahar de curat; Că mai nou, nu e săptămână să nu facă o vizită de lucru... electorală. Să nu-l uite "alegătorii"; să-l vadă, așa, viu și natural, cu zâmbet fermecător și promisiuni pe care nu le va respecta. Și era întovărășit, ni s-a luat o piatră de pe inimă, de reporterița Rodica Becleanu, care a apărut din nou "zână bună" în preajma ales-realesului. Cei care v-ați bucurat că "dispăruse" în ultimul timp, v-ați bucurat degeaba! O fi fost și ea sărmana într-un concediu de odihnă, că obosise de atâta "alergătură" prezidențială. Ba cred că i-or fi cauzat și "znameniile" alea urâte, nici șerpi nici șopârle, pe care le-a admirat "tête à tête" cu realesul, într-o peșteră din Serbia, din Bosnia sau Herțegovina? Nu mai țin minte, dar câți dintre noi să mai aibă norocul de a vedea cu președintele țării alături acele fosile rămase vii și naturale, peste sute de mii de ani, ca să-și dea seama peuneriștii că nu se trag direct din Traian și Decebal! Dar iată-mă divagând, când ar trebui să remarc cum echipa TV a urmărit, pas cu pas, vizita în județul Prahova, de am văzut "împreună cu președintele, la niște sere renumite, cât de obli sunt castraveții și cât de rotunde conopidele și cât de involți trandafirii și cum pleacă ele, aceste produse, toate la export și ce venit însemnat aduc ele. Mă întreb numai cum de au "scăpat" serele prahovene de urgia înghețului comandată de "agentul" termic și alți "agenți" cu răspundere guvernamentală când atâtea sere din țară au fost lăsate de izbeliște și s-au dus pe apa sâmbetei, miliarde grele din avutul țării! Poate ministrul agriculturii, dl Oancea, să fi tras ceva învățăminte în această direcție, și să-și fi dat seama că nu trebuie să te "documentezi" și musai în Olanda, unde se cultivă pe vată minerală și se cumpără bondari pentru fecundare, că "specificul românesc" al agriculturii în sere se face pe pământul scumpei noastre patrii, că avem din belșug! Și nu-i nevoie să mai plecăm în schimb de experiență peste hotare... chiar dacă-i mai "avantajos" că se pleacă pe banii statului. Adică ai noștri!

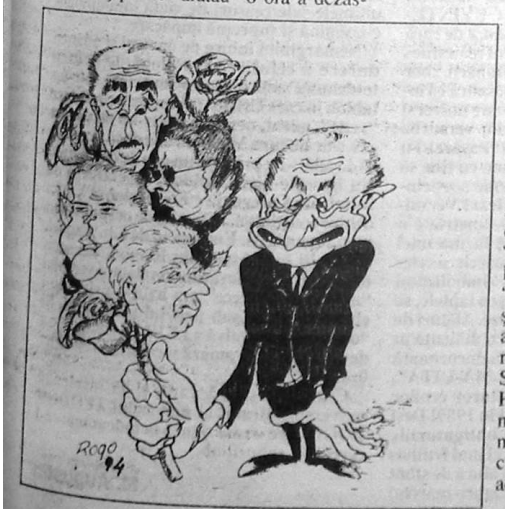

Rând pe rând, președintele Ilici Iliescu, a vizitat diferite întreprinderi ploieștene, toate la "ora florilor", ca să iasă vizita bine... că năravul din fire... ne-am deprins cu el! Și așa în cămășuță albă cu mânecuțe scurte, dar fără cravată, de astă dată, a fost printre ploieșteni, a împărțit zâmbete și strângeri de mână, că nu l-a costat nimic, în timp ce din gurița reporteriței prezidențiale curgeau cuvinte calde, de suflet. Numai la adunarea de la Prefectură l-am auzit glăsuind preț de un minuțel (că dna Becleanu i-a tăiat din vorbire o feliuță mai subțire și mai avantajoasă și-n interesul "întregului popor") pe ales-reales, care a ținut-o una și bună, ca pe la Carei, cu sfaturile "extrase" direct din înde-mnul lui Mihalache: de la începutul secolului, când țăranii proaspăt împroprietăriți erau sfătuiți să se asocieze, să adune banii necesari pentru dobândirea unor credite avantajoase, necesare cumpărării de utilaje agricole moderne cu care să-și lucreze pământul. "Astăzi limbajul lui Mihalache ar fi socotit criptocomunist", a ținut să tragă spuza pe turta domniei sale tovarășul Iliescu, străduindu-se să nu dea din mâini peste măsură, dar destul de "iritat" pe sub zâmbetul binecunoscut! Ba a ținut să afirme că ar putea fi acuzat că "gândirea" dumisale cu "asociațiile agricole" se trage direct din ideile țărăniste... și că ar putea fi etichetat de către unii drept "țărănist". De, ce nu face omul pentru "visul de aur" "al reînființării ceapeurilor! Părăsind Prefectura la "ora trandafirilor" ales-realesul s-a întâlnit și cu "echipa de zgomote" cum îi numește cu nerușinare Rodica Becleanu pe oamenii necăjiți și disperați și dezamăgiți care evident strigau lozinci antiprezidențiale și pe care nu i-a scos la montaj. I-a lăsat doar cât să dovedească "imparțialitatea" televiziunii. Ales-realesul le-a zâmbit cu condescendență și a trecut mai departe (că oricum au fost "apropiați" din foarfecă) printre grupuri de oameni "aleși cu grijă" dintre care i-au ieșit în cale, cu trandafiri în mâini, doar doamne emoționate, înlăcrămate de admirație și nădușite peste tot, pardon, de atâta zăpușeală!... "S-au scuturat toți trandafirii, în seară când ne-am despărțit!"... Romanță!

Rodica Rarău

P.S. Că dacă tot am luat-o din plin pe calea împușcatului, pregătind cu grijă să "iasă bine" vizitele de lucru, vom reface, cu siguranță și ceasurile florale... ale celor trei roze. Ar fi bine să se "implementeze" pe cadran și mătrăguna și gura leului și urzica și ștevia și lăcrămioarele. Din sângele voinicului alcătuiți ceasul al doisprezecelea, măi dragă!

Cărțile Revoluției

Corneliu Mircea, Recviem

Recent a văzut lumina tiparului volumul medicului filosof Corneliu Mircea, intitulat *Recviem* (Timișoara, 1993). Poezia aceasta este un imn adus curajului pentru a muri în slujba unei idei, pentru biruința asupra vrăjmașului comunist, o lacrimă vie în atmosfera efervescentă a spiritului revoluționar al Timișoarei. Un vers de structură religioasă ce mărturisește credința luptătorilor, dintre care unii au ajuns eroi, prea repede uitați astăzi de îmbuibații zilei: "Sângele nostru nu e negociabil/cenușa cărnii/nu o puteți truca/venim la judecata de apoi/de acum/cu moartea pre moarte călcând".

Întreg volumul este un mare poem al suferinței, e mărturia unei conștiințe de participant și care mereu strigă adevărul de foc al Timișoarei, îmbrăcat în haina imaginilor abrupte, colțuroase, al înflăcărătului tineret de acum patru ani. Titluri ca: *Ti-mi-șoa-ra; Împușcat; Răstignit; Cred într-unul Dumnezeu; Pe ceruri luna; Iartă-i Doamne* și altele similare exprimă avântul eroic dar și evlavios, cu marginile cernite ale unei după amiezi de duminică din Timișoara, atunci când "mulțimea se adună, se frânge-n coloane" sau când " lumina bolnavă se-ntunecă" și deodată auzi că "zidurile scrâșnesc pământul/se cască/icnește pavajul zdrobit/sub șenile/viclean se târâie lacom/coloana de tancuri". Atmosfera e de un coșmar dantesc: ciocnirea mulțimilor, uneori cu pasiuni violente din partea puterii totalitariste, apariția șiroaielor de sânge pe caldarâm, în tensiunea dintre călăi și victime, o viziune de groază și fantastic, de adâncă tristețe a imaginii în acțiune.

Durere și contemplație, amintire și încredere în adevăr, sentimentul de comuniune cu cei jertfiți și peste tot domină cântecul litaniei iertării, ca-n finalul volumului: "iartă-i Doamne că nu știu ce fac" și "iartă-ne acum și pururea/și în vecii vecilor, Amin". Mai mult decât înainte de orice, cartea lui Corneliu Mircea rămâne un vibrant document liric pentru istoria ce va urma, este ofranda unuia din interiorul evenimentelor de atunci ale Timișoarei, loc privilegiat pentru spațiul sufletului românesc.

Nae Antonescu

TEIUL

S-au năpustit să-mi taie crengile
Să le spintece, să le rupă
S-au apucat să-mi sugă și seva
Am ridicat privirile spre cer
Să uit de aripile smulse
Mi-a mai rămas o creangă neatinsă
Și câteva frunze
Acolo nu poate să ajungă nimeni

VALENTIN ARGEȘANU
iunie 1988

Ploi repezi de teatru

Extensia bucureșteană a Festivalului Internațional de Teatru de la Piatra Neamț a adus pe scenele Capitalei o serie de producții est și vest europene, mai lungi sau mai scurte, mai bune sau mai puțin bune, celebre sau complet necunoscute, care ne-au ajutat să luăm pulsul mișcării teatrale de peste graniță. Considerăm că la baza criteriului de selecție a fost diversitatea - câte ceva din toate și de peste tot. Între altele am văzut: o trupă maghiară (*ARANY JANOS*) sub direcția lui *Dan Micu*, prezentând o versiune foarte modernă, vioaie și agrementată cu hard-rock și motocicilete a "Viclenilor lui Scapin"; "*Justine*" - adaptare după Marchizul de Sade cu *HUSA NA PROVAZKU*, adică *Teatrul Gâsca pe Frânghie)* din Cehia, o ingenioasă idee regizorală, o combinație de teatru, marionete, pantomimă și actrițe, din păcate, slab exploatată; apoi un exercițiu de expresivitate corporală organizat de *THEATRE DE l'IRIS din Franța* de la care ne-am fi așteptat la un plus de subtilitate, pentru care textul intitulat "Partituri frauduloase" i-a fost comandat lui Matei Vișniec; pe milanezii de la *PICCOLO TEATRO* cu cel mai cuminte, tradițional și convențional până la anost spectacol din festival (Teatru Comic - Carlo Goldoni) și în fine încercarea nu tocmai reușită a celor de la *META THEATER* din Germania de a transpune sufletul japonez, tradițiile și sibolismul teatrului NO în spectacolul lui Claus Bierget, "Komatshi". Urmează întâlnirea care se anunță incitantă și inedită cu *NEW BULGARIAN UNIVERSITY* din Sofia, ce va susține o reprezentație cu "Părinții teribili" a lui Jean Cocteau.

Special am lăsat la urmă, marea surpriză a festivalului, *SCENA PLASTYCZNA* din Polonia. Am asistat la un spectacol unicat de teatru, am trăit într-un univers lacustru supranatural, al cărui element fundamental, apa, vine în picături de lumină, cascade de întuneric, șuvoaie de muzică și particule din emoțiile și senzațiile noastre. Spectacolul nu are o narațiune bine definită, un conflict, ci este o înșiruire de evenimente din sfera întrebărilor existențiale fundamentale, care creează însă o stare de intens dramatism.

Comunicarea se obține fără cuvinte, prin imagini plastice, ascendent curgătoare și mai ales prin extraordinara forță dramatică a luminii, prin scurgerea ei în infinite variații de intensitate, până se prelinge toată sau cade brusc într-un torent de întuneric. Actorii nu joacă, ei se îmbibă în obiectele pe care le fac să joace, căci lor le revin adevăratele roluri. Corabie purtătoare a mesajului spectacolului, muzica este singura creație scrisă, compusă special pentru acest eveniment teatral, conceput și regizat de *LESZEC MADZIK*. Plastician, fondator și director artistic al teatrului, acesta ne mărturisea că spectacolele sale nu au niciodată un scenariu înscris, totul există în mintea sa, căci este un teatru de autor, al emoțiilor și trăirilor ce nu pot fi traduse în cuvinte, și nu unul intelectual, al formulărilor logice.

Teatrul vizual, în această accepție, este fără îndoială o nouă formă de reală expresie dramatică, adevărată, dinamică și cu o puternică personalitate.

În speranța că îi vom revedea, nu putem să nu ne îndreptăm un ultim gând, de recunoștință către cei care, prin eforturile lor, au făcut posibilă această întâlnire: organizatorii Festivalului Internațional de la Piatra Neamț - regizorul *Nicolae Scarlat* și ghidul amabil și atent, doamna *Ana Scarlat*, care ne-a fost de un real sprijin aici, în București.

Anca Rotescu

carnet Plastic

TEODOR BOGOI - Pictor al sensibilității, lucidității și al spiritualității

Când stai de vorbă cu Teodor Bogoi, absolvent al faimoasei Academii de Artă din București, fost student al marelui pictor și profesor Al. Ciucurencu, și după ce i-ai privit cu mare atenție și sporită admirație lucrările expuse în saloanele Galeriei de Artă a municipiului București, ți se descoperă brusc esența sugestivei antiteze realizate de Eminescu în "Scrisoarea I". Am în vedere celebrul portret al dascălului care "tot socoate și socoate....". "Fâptura de humă" a pictorului - nu "înalt la stat", dar "mare la sfat", cu ochi vioi și pătrunzători și ceremonios-curtenitor cu vizitatorii - își dezvăluie adevăratele dimensiuni SPIRITUALE îndată ce-l așezăm față în față cu propriile

sale zămisliri artistice - roade, după propria sa mărturisire, ale PASIUNII și ale setei de COMUNICARE și AUTOCOMUNICARE.

Dacă ne conducem după tehnicile de lucru, după soluțiile artistice adoptate și după gradul de dificultate a înțelesurilor, avem impresia - oricât de paradoxal ni s-ar părea! - că ne aflăm în fața a doi pictori profund deosebiți. Tablourile din salonul mare, încărcate cu idei dense, invită la neîncetată reflecție asupra problemelor lumii și ale existenței. Mijlocii ca mărime, ele par pictate pe marmură sau pe "buon fresco" (frescă durabilă). Sugestia joacă în aceste subtile și complexe compoziții un rol fundamental. Prietenia cu Nichita Stănescu, poetul ELEGIILOR și al NECUVINTELOR, i-a sugerat o galerie de pânze de rară frumusețe și profunzime. Zborul maiestuos al unei păsări, brăzdând Delta Dunării, zbor ce l-a obsedat (într-o lucrare, măiastră își întinde aripile larg desfășurate peste univers) și căruia îi disociază câteva din versurile autorului "Cărții de recitire" ("Pasăre! Tu ești pasăre! Pasăre?...Hai, ia-mă cu tine să zburăm...") reeditează, în forme surprinzătoare, străvechiul mit al lui Icar! Versul-reflecție al aceluiași poet: "Geometria e o liniște a întâmplării?" capătă forma unei inimi care pune în mișcare "Soarele și celelalte stele?" Copacul biblic - simbolizând creșterea și necuprinsul - , alb ca laptele, se răsfață în două admirabile pânze. Alături de un tablou mare reprezentând o măicuță în rugăciune, este o troiță simplă, încoronată c-o ghirlandă de flori de "NU-MĂ-UITA", pe care sunt scrise numele tuturor eroilor INOCENȚI căzuți la Otopeni în 1989! Deși spațiul nu-mi permite nici obligatoriile mențiuni, nu pot trece peste cel mai frumos portret (din câte am văzut) cu alură de sfânt apostol al lui Mircea Eliade. Figura marelui gânditor și artist român "vine" spre noi din ceață, hotărât să înfrunte VEȘNICIA în sânul poporului său.

În încăperea mică a Galeriei de Artă, așezate în două rânduri, ne întâmpină o suită de tablouri, format mic, într-o cromatică vie și bogată, care încântă ochii vizitatorilor, mai ales că primul înțeles (mesaj) al fiecăruia dintre ele este accesibil. Silit de spațiu, mă voi opri doar asupra câtorva dintre ele cu profunde semnificații. Martiriul lui Petre Țuțea (capul lipsit de viață al gânditorului) îl așază printre sfinți (pe tâmpla din stânga s-arată blând și iertător Isus). Autorul lui Jans Ptolomaei cu faimoasa lui "monogramă" este surprins în ultimele sale ceasuri de viață întâmpinate c-o senină și supremă împăcare.

Nemărginita iubire de oameni și adâncă durere a celui ce scapă lopețile pentru totdeauna sunt ingenios surprinse într-un tablou în care Cristos privește un copil care "vede", mirat, neantul. Dintr-un alt tablou - ce s-ar bucura Marin Preda dacă ar putea să-l vadă! - ne privește un cap de cal lipitan. Nu lipsește nici Cupidon, săgetătorul de inimi, nici alegoria "Eu și globul", nici ochiul conștiinței... De sute de ori am văzut monumentul M. Eminescu, de Gh. Anghel, așezat în fața Ateneului Român, am scris despre el, însă adevărata revelație a versului "nemuritor și rece" am avut-o privindu-i chipul ieșit de sub penelul pictorului. Și "odiseea" involutivă a LEULUI românesc a devenit prilej de amară și colorată reflecție: 0=LEU!

Cine dorește să vadă și să înțeleagă universul mirabil al pictorului TEODOR BOGOI are o cale sigură la îndemână: să-l cerceteze expoziția!

M. Augustin

www.dacoromanica.ro

David Prodan, despre Constantin Daicoviciu și Ștefan Pascu

Arătam în articolul precedent că istoricul *David Prodan* face figură unei înalte conștiințe, dintre cele ce dovedesc că și sub regimul comunist puteau exista alternative la compromis. Nu orice credință putea fi terfelită, nu orice persoană putea fi cumpărată. Pactul cu diavolul rămânea facultativ. Rezistența consecventă a savantului clujean în transeele profesiei sale slujite cu abnegație e cu atât mai pilduitoare, cu cât se află în antiteză cu colaboraționismul-manifest al unor colegi ai săi de breaslă, unii de notorietate. Doi dintre aceștia apar evocați pe larg în *Memoriile* sale. I-a cunoscut îndeaproape, așa încât mărturia sa e dintre cele mai autorizate. Sunt două portrete lipsite de complezență, de o diformitate care e, în chip evident, a modelelor. În pofida unor aparențe, trăsăturile groteşti, uneori până la un grad alarmant, nu aparțin caricaturii, ci copiei după natură.

Primul portret îl are ca obiect pe faimosul *Constantin Daicoviciu, pater* al istoriografiei noastre oficiale, rector al Universității din Cluj, membru al Consiliului de Stat etc. Omul nu era lipsit, așa cum recunoaște memorialistul, de unele calități care cucereau: vitalitate, comunicativitate, plăcerea de a trăi printre oameni, spiritul ascuțit, farmecul personal. Cu toate acestea, "dotația nativă excepțională" n-a dus la o operă pe măsură. Slăbiciuni mari au zădărnicit împlinirea ei: *"îi plăcea în genere să domine, și oficial și în particular. Avea ceva de senior feudal în el. Îi plăceau raporturile dintre stăpân și supuși"*. Dar din blazonul nobleței istoricului lipsea un factor esențial: *"Nu prea era viteaz. Pe față ataca obișnuit pe cei fără apărare sau care nu se apărau, pe cei de care nu-i era teamă. Când avea însă în față pe cineva cu vreo putere oarecare, sau vreo influență, (...) repede se lăsa păgubaș"*. Psihologia sa era cea a unui vânător de titluri: *"Tare-i plăceau funcțiile, autoritatea, tare se complăcea în postura de director, de șef de catedră, de rector, să fie mereu la suprafață în orice împrejurare"*. În felul acesta își găsea și o "scuză întimă" pentru insuficiența muncii științifice. Pe seama celui ce se dorea cât mai "mare" și mai "temut" se iscase și o anecdotă: "Bate la poarta raiului profesorul Roșu. Sf. Petru tare bucuros: Chiar, bine c-ai venit, că am aici doi nebuni care tot timpul se ceartă care-i mai mare, Dumnezeu și cu Daicovici". S-ar putea crede că își descoperise o vocație mai puternică decât istoria și anume politica. Dar nu era chiar așa: *"Nu era un om cu idei politice, cu problematici sociale care să-l oblige în comportamentul său. Realmente era omul unei singure politici, a propriei persoane. În fond regimurile sunt bune în măsura în care îți merge ție bine, sau pe oricare să-l cultivi să-ți meargă bine"*. Biografia lui C. Daicoviciu probează o lamentabilă labilitate. Inițial, "a pontat" pe liberalii care i-au promis să-l facă prefect de Cluj. Apoi l-a cultivat pe Carol al II-lea, flatându-i grandoarea (l-a primit, la inaugurarea săpăturilor sale arheologice de la Sarmizegetusa, "ca pe un al doilea Traian. Ba nu, ca mai presus de Traian. Traian a fost distins de antici cu epitetul de «optimus» CEL MAI BUN, iar Carol e «melior Traiano» MAI BUN DECÂT TRAIAN"). După ce a purtat uniforma albastră a Frontului Renașterii Naționale (partidul regal), a îmbrăcat cămașa verde a legionarilor. Sub Antonescu a fost cât se poate de... antonescian. Desigur, n-a ezitat a trece, cu arme și bagaje, și la comuniști, când aceștia au ajuns la putere: *"Pentru noul regim era fără îndoială foarte indicat. Avea un trecut «pătat», chiar cât trebuia pentru a executa totul fără replică, era foarte activ, făcea tot excesul de zel necesar, era prezent peste tot, exagerat în limbaj, sărea peste cal în declarațiile sale de dragoste pentru partid, pentru clasa muncitoare. Nu i se cerea lui sinceritatea, nici nu era nevoie de ea, era suficient zelul"*. Îi plăcea să-i cultive "pe cei mari, să-i cunoască personal, să le intre în voie, să-i încânte în spiritul său, să-i întrețină cu bancurile sale". Drept care i s-a pus porecla de *"măscărici al Comitetului Central"*. Supralicitându-și mereu aduulația, l-ar fi numit pe Ceaușescu "împăratul nostru". Vorbă apocrifă, dar plauzibilă. Sau, cum spune David Prodan: *"Si non e vero e ben trovato"*.

Dacă Daicoviciu conserva încă un rest de noblețe, o alură seniorială, măcar intermitentă, pe o treaptă hotărât mai joasă se situează *Ștefan Pascu*, arivistul pe care acesta l-a cultivat ca pe un "instrument docil, totdeauna la îndemână": *"Nu-l aprecia, cum era și firesc, îl detesta. Dar nimic mai util: era tocmai unealta de care avea nevoie, slugoi recunoscător și mereu la îndemână"*. "Om de știință" improvizat, fără a fi specializat în vreun domeniu al istoriei, Pascu părea modelat întocmai după calapodul activistului: *"E atotștiutor. Se pricepe la toate la fel și la nimic, se impăunează cu cele mai felurite nume străine, cât mai sonore"*. Ifosele i se asociază cu meteahna, bine cunoscută și ea, în sfera înalților activiști, de a-și anexa munca altora: *"Roller II incomparabil mai abuziv, de un tupeu fără seamăn, acaparând pentru sine cele mai felurite teme, și cât mai surprinzătoare, mobilizând sub numele său cât mai multe brațe de muncă. Refuză careva, își riscă situația"*. Defectele predecesorului său sunt agravate de către acest - ne amintim bine - răsfățat, între altele, al *Săptămânii* lui Eugen Barbu: *"De o ambiție nemăsurată, vecină cu delirul de grandoare, ambițiile-i nu cunosc margini, pentru el nu există demnitate care să nu-i compete, nu există funcție superioară pe care să o refuze, nu există număr de funcții, de demnități la care să se oprească"*. Devenit, la rândul său, "arbitru oficial al istoriografiei române", e un nesățios al rangurilor de toate felurile, pe care le cumulează aidoma unui personaj caragialesc: *"Și numai Dumnezeu știe ce sarcini mai poartă. Poate nici el nu și le mai știe pe toate. Președinte până și la Societatea Filateliștilor. Doar «Societatea cioclopedică» îi mai lipsește. Dacă nu va fi cumva și la aia. Mai nou, aflu că e și președinte al Societății Tracologice"*. Coborând totul la nivelul său "științific", de ins care n-a fost văzut într-o arhivă. Bizuindu-se cu impudoare pe protecția cea mai înaltă, din care au decurs avantaje ce se mai mențin și azi: *"Ieri mentor al istoriei naționale oficiale preamărind cuplul prezidențial, frate de colaborare cu Ilie Ceaușescu și desigur și cu autori mărturisiți dar și nemărturisiți, favorit al soartei care l-a perpetuat în cumulul de funcții mult peste limita legală de vârstă, până în zilele noastre, cu putere de perpetuitate deplin valabilă încă, perpetuând în funcții din grația Elenei Ceaușescu și, desigur, a generalului cu cultura, Olteanu"*. Firește că și ingratitudinea făcea parte din suma de trăsături caracteristice ale impostorului: *"Daicovici la plecare socotind să-și prelungească rectoratul a crezut că o poate face prin devotatul Pascu. Licheaua, cum era de așteptat, nu s-a dezmințit. Instalat în scaunul de rector a început să-l înfrunte, să-l nesocotească"*. Schema e veche. Dacă ar fi fost mai realist, Daicoviciu n-ar fi trebuit să-și facă iluzii asupra creaturii sale...

Date fiind asemenea relatări și imagini de o pregnanță indiscutabilă pe care le conțin *Memoriile* lui *David Prodan*, socotim că ele constituie o lectură extrem de instructivă nu numai pentru cei ce prezintă afinități cu principiile și conduita marelui istoric recent dispărut, dar și pentru... ceilalți, care pot primi astfel un avertisment util.

Gheorghe Grigurcu

Un punct de vedere în legătură cu Biserica "Mihai Vodă"

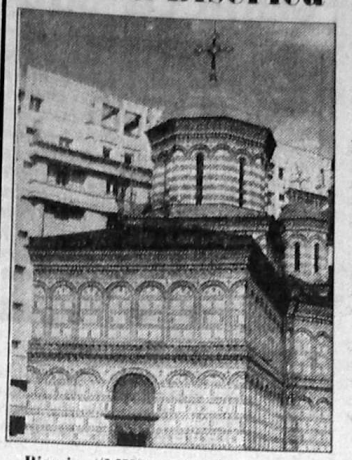

Biserica "MIHAI VODĂ", biserică cu o veche tradiție, construită de însuși MIHAI VITEAZUL, și refondată de preot (general rezervă) *Emil Păsculescu-Orlea*, a suferit înainte de Revoluție și suferă și acum. Această biserică, care aparține de PALATUL REGAL și care a fost Capela CAVALERILOR ORDINULUI "MIHAI VITEAZUL", a fost mutată, dezrădăcinată... Multe din valorile sfântului lăcaș au dispărut, altele au fost încredințate credincioșilor spre păstrare până vor veni vremuri mai bune. Nouă ani de zile biserica a fost închisă și folosită ca depozit de materiale de construcții. Părintele Adrian Beldianu muncește de o lună la dezafectarea bisericii de saci de ciment, bare de cornier și altele asemenea; s-au găsit icoanele zgâriate cu cuiul, ne amintim de strane, doar privind covorul decupat după forma lor care a lăsat un gol liniar pe mozaic... Nu voi face însă un inventar. Vreau doar să atrag atenția opiniei publice că această biserică, atât de greu încercată, care a incomodat în trecut, nu-și găsește liniștea nici în prezent. Iar arh. Iorgulescu care a scos-o din rădăcinile ei de decenii, acum din ordinul cui? flutură prin ziare planul pentru a o duce înapoi! Înapoi, unde? În parcul "Casei Poporului" sau al stației de metru "EROILOR" unde trepidațiile metroului îi vor slăbi bruma de rezistență pe care o mai are?, să mai stea închisă spre re-renovare încă 10-15 ani?, să se distrugă și odoarele bisericești, câte-au mai rămas?... Să nu mai spun despre clopotnița, care, cu toată consolidarea arh. Iorgulescu, arcada este plesnită central, pe toată grosimea ei!

Cavaleri ai ORDINULUI "MIHAI VITEAZUL" și voi toți care iubiți acest lăcaș, mulți dintre voi botezați, cununați în această biserică, și voi toți, veniți la Biserica "MIHAI VODĂ", care nu se va muta.

Biserica este deschisă, se slujește, iar voi sunteți așteptați.

Manuela Sârbu

Limba noastră-i limbă sfântă!

Când vor fi scoase, oare, din uz, exprimările intrate prin abuz?

Se știe că, atunci când se face UZ de ceva NEPERMIS, se comite un ABUZ. Derivate din verbul ABUTI (a folosi rău), ABUZURI pot fi numite și "Infracțiunile lingvistice" comise de cei ce ignoră normele de exprimare corectă. Din nenorocire, destule abuzuri lingvistice (mult mai grave când aparțin celor ce vorbesc sau scriu OFICIAL, în public) tind să intre în UZ, deși sunt combătute prin unele mass-media, dar - tot prin mass-media - răspândite de cele mai multe ori. Iată o serie de exemple: a place, a apare, a dispare (în loc de A PLĂCEA, A APĂREA, A DISPĂREA); a viza (în loc de A URMĂRI, A AVEA CA SCOP); în raport de (în loc de ÎN RAPORT CU); funcție de (în loc de ÎN FUNCȚIE DE); a demara (în loc de A PORNI, A ÎNCEPE); a derula (în loc de A DESFĂȘURA); după cum se cunoaște (în loc de DUPĂ CUM SE ȘTIE); în opinia (în loc de DUPĂ PĂREREA); din punct de vedere al (în loc de DIN PUNCTUL DE VEDERE AL); cotidiene (chiar când este vorba despre COTIDIANE, adică ziare); a ieși afară (în loc de A IEȘI); a urma după cineva (în loc de A-I URMA CUIVA); ori (chiar când nu înseamnă SAU ci ÎNSĂ, corect fiind OR) etc, etc.

DEȘI aceste ABUZURI LINGVISTICE cunosc, deocamdată, o oarecare proliferare, până la urmă și ele, ca orice abuz, vor fi cu siguranță aspru sancționate de forurile competente, dar - mai ales - de limba noastră cea de toate zilele!

Prof. **Gh. Constantin**

Urmă de țăran

Scriu poezie cu satul
Oasele lui sunt oasele mele
Prin care îmi susțin echilibrul
Iar țăranii sunt uși deschise-n veșnicia
În care-mi seamănă cuvintele
Un sat fără cimitir nu are nume
Sufletul mi se scaldă într-un eleșteu de speranțe
Vin și plec în aceeași depărtare
Care este țăranul din mine
Și nici o fântână nu este mai adâncă
Decât satul meu de sub sprâncene

V.A.

Dor

Vino satule și ia-mă înapoi
Și mă poartă pe câmpia nesfârșită
În pădure du-mă satule și fă-mă casă
Să-mi deschidă ușa, liniștea din văi
Du-mă satule și prin zăvoi
Și mă mângâie cu frunza de arin
Vino satule și ia-mă înapoi
Și mă culcă noaptea în pridvor
Du-mă satule seara pe deal
Pe-o momâie de pământ să stau
Să ascult cum cântă tăcerea în flori.

V.A.

România, în contextul geopolitic european

S-a susţinut şi se mai susţine şi acum, că datorită poziţiei sale, România ar aparţine zonei orientale a Balcanilor. O afirmaţie inexactă şi gravă, întrucât ea creează o anumită confuzie cu urmări dăunătoare pentru ţara noastră. Un exemplu relativ recent în această privinţă l-a constituit împărţirea la sfârşitul celui de-al doilea război mondial a Europei în sfere de influenţe. În urma unei înţelegeri secrete intervenite între puterile învingătoare, România împreună cu întreaga zonă a Balcanilor a fost trecută sub influenţa fostei Uniunii Sovietice, care ne-a impus un regim politic şi economic spoliator şi tiranic prea bine cunoscut, ca să mai fie necesar a fi reamintit. O simplă privire asupra hărţii Europei şi este suficient pentru a se constata că totalitatea ţinuturilor cu populaţie majoritară românească se găseşte în afara perimetrului geografic al peninsulei Balcanice.

Având în centrul său Cetatea Carpaţilor, leagănul poporului român, România ca şi vechea Dacie nu poate aparţine decât Europei Centrale. Şi aceasta nu numai din punct de vedere geografic dar şi sub aspect istoric.

Ulterior, când au fost întemeiate

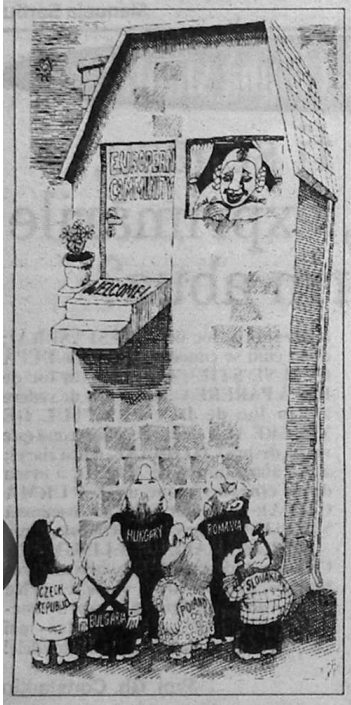

principatele române, acestea şi-au păstrat specificul, precum şi obiceiurile şi instituţiile lor. O situaţie care nu s-a schimbat nici atunci când turcii au cucerit Bizanţul şi întregul Balcan. Domnitorii români, prin tratatele încheiate cu nouveniţii de peste Bosfor, neînţelegând să renunţe la independenţa lor, au apărat-o adeseori şi cu armele. Aceste tratate nu au avut niciodată caracterul unor acte prin care s-a recunoscut din partea domnitorilor noştri existenţa unor relaţii de vasalitate faţă de Sultan, ţările române nefăcând nici cel puţin o zi parte *"de jure"* din Imperiul Otoman. Într-o atare situaţie privilegiată, nu s-a mai găsit nici o altă populaţie din regiunea Balcanilor, aflată în întregime sub suzeranitatea Padişahului. Sub aspect cultural, poporul român a avut legături continue cu restul Europei, domnitori ca Şerban Cantacuzino, Dimitrie Cantemir, Despot, Muşatinii şi mai târziu, în secolul al XVIII-lea sub influenţa Iluminismului, Mavrocordaţii şi Ipsilante, şi-au însuşit valorile umanismului şi ale Renaşterii. Categoria socială a suprastructurii ţării s-a aflat şi ea sub înrâurirea culturii europene, fapt ce se reflectă în scrierile cronicarilor şi în edificiile religioase înălţate, ce ne stau mărturie. O înrâurire datorită apropierii Principatelor Române de Polonia şi de Imperiul Austriac, precum şi de cultura germană adusă în Transilvania şi în Bucovina de către populaţiile din această etnie, transplantate aici în decursul vremii. Politic, Principatele Române au mai menţinut contacte şi cu restul Europei şi în acest domeniu. Domnitorii români, în rezistenţa lor faţă de ingerinţele Porţii şi ale Rusiei, au cerut sprijinul Europei. Iar atunci când erau ameninţaţi cu măzilirea sau acuzaţi de uneltire, pentru a se salva, domnitorii căzuţi în dizgraţie căutau un refugiu trecând munţii în Austria sau în Polonia.

Odată cu secolul al XVIII-lea şi cu secolul al XIX-lea, influenţa culturală şi politică a ţărilor europene din centrul german şi din spaţiul latino-francez dobândeşte noi dimensiuni intensificându-se. Şi aceasta datorită tinerilor români care s-au format intelectual în aceste ţări. Mişcările social-politice ce s-au declanşat în Principate începând cu secolul al XIX-lea nu ar fi fost posibile, dacă tineretul român nu ar fi cunoscut cultura Occidentului şi idealurile sale înnoitoare.

Unirea Principatelor Române fără sprijinul Franţei nu s-ar fi înfăptuit şi nici edificarea Statului Modern Român, care a avut ca sursă de inspiraţie legislaţia europeană. Odată cu promulgarea Constituţiei din iunie 1866, având ca model Constituţia Belgiei, cea mai liberală la vremea aceea, România a adoptat guvernământul reprezentativ parlamentar al statului de drept, instaurând monarhia constituţională. Tot cu sprijinul Europei, România şi-a creat o economie prosperă, moneda ei naţională rivalizând cu celelalte valute. Iar după primul război mondial, poporul român şi-a reîntregit istoricele sale hotare tot cu acest sprijin.

În perioada cuprinsă între anul 1859, anul Unirii, şi până în anul 1945 când României i s-a impus cu forţa armelor străine un regim despotic, deci în mai puţin de o sută de ani, România a cunoscut o perioadă de mare prosperitate în toate domeniile: politic, cultural şi economic. Din două mici principate aflate în bătaia vântului şi înconjurate de nişte vecini puternici şi lipsiţi de scrupule, România aflată în centrul Europei a devenit ceea ce firesc trebuie să fie. Adică un Stat modern de drept, cu o cultură înfloritoare, cu o economie în plin avânt şi cu un prestigiu politic recunoscut pe plan internaţional. *O ţară nu balcanică şi nici euro-asiatică, ci o ţară care în contextul geopolitic şi al istoriei sale îndelungate, aparţine prin fiinţa sa Europei al cărei destin este şi al nostru.* Acesta este Adevărul şi trebuie să ripostăm ori de câte ori el este pus la îndoială.

Dan-Şerban Rădulescu
Doctor în Ştiinţele Juridice şi în Ştiinţele Politico-Economice

O nestemată în dispută

Crimeea sau esenţa imperialismului slav

Începând cu sfârşitul anului 1991, imperiului comunist îi succedau mai mult sau mai puţin independentele state ale Comunităţii ce se dorea - doar aparent - un organism suprastatal modern. Declaraţiilor de bune intenţii rostite din inima Kremlinului le-au fost opuse acţiunile politice şi militare care demonstrează că Moscova nu este dispusă să cedeze nimic din privilegiile de odinioară, în concepţia prea-puternicilor moscoviţi Rusia trebuind să rămână vioara întâi în graniţele fostului imperiu. Mai mult, ultimele declaraţii nonşalante ale lui Pavel Graciov în faţa membrilor NATO, referitoare la dorinţa Rusiei de a fi tratată pe picior de mare putere demonstrează o dată mai mult că (aproape) nimic nu s-a schimbat în mentalităţile diriguitorilor ruşi.

Kiev versus Moscova

Începând cu 1954, printr-o simplă hotărâre administrativă, noul potentat de la Kremlin, *Nikita Hruşciov*, devenit în numai câteva luni singur stăpânitor al URSS, hotăra o nouă împărţire administrativă a Uniunii, RSS Ucrainene revenindu-i şi Peninsula Crimeea. În fapt, conducătorii comunişti, crezându-se fără de moarte, considerau că asemenea modificări teritoriale nu îşi găseau aplicabilitatea decât în modificarea hărţilor geografice. Prin acest act Hruşciov, ukrainean de obârşie, dorea să apară în ochii conaţionalilor săi într-o lumină mai mult decât favorabilă. La acea dată, dar şi ulterior, conducerea de la Kremlin a recurs la colonizări masive cu populaţie rusofonă, astfel încât la ora actuală peninsula este locuită de aceştia în proporţie de 67%. Aceşti coloniştii de dată recentă vericau să înlocuiască configuraţia etnică istorică ce fusese distrusă "cu grijă" de regimul anterior, cel stalinist pur. Ca atare, în Crimeea nu mai existau nici tătari, nici germani, nici greci ci, *într-o republică ukraineană*, o populaţie preponderent rusească. O atare realitate ce contrazice însăşi titulatura oficială a unui stat aflat într-o confederaţie este posibilă numai în cadrul unui regim comunist totalitar.

Un (foarte) scurt istoric

În ianuarie 1787 prinţul *Potemkin*, rus unit până în clipa când a fost remarcat de ţarina Ecaterina a II a Rusiei, cuceritorul Crimeii în deceniul al optulea al secolului XVIII, îi oferea împărătesei un voiaj prin care urmărea să demonstreze suveranei şi Europei rolul civilizator al Rusiei în zonele locuite până nu demult de păgâni, adică de tătari şi de alte populaţii islamice. Călătoria, organizată într-un stil propagandistic, deşi oficial a fost un triumf, în fapt a demonstrat că totul era numai paradă de proastă calitate.

Ulterior urmaşii senzualei ţarine au transformat litoralul pontic al Crimeii într-o zonă a vilegiaturismului şi mondenităţii. Ţarii Rusiei până la Nicolae al II-lea îşi petreceau an de an vacanţele în însorita peninsulă, în special la Yalta şi Livadia. Ulterior, după instaurarea comunismului în Rusia, alte staţiuni au apărut sau s-au dezvoltat locuri în care nomenclatura sovietică şi ofiţerimea înaltă îşi petreceau vacanţele. Ultimul război, atunci când imperiul răului a fost doar la jumătate de pas de dezastru total, i-a oferit lui Stalin posibilitatea să continue politica sa de colonizare în detrimentul autohtonilor care au fost trimişi în Siberia, Kazahstan sau, mai simplu şi mai direct, pe lumea cealaltă.

Un focar de conflict posibil

Acest pinten din nordul Mării Negre care, prin componenţa sa răsăriteană face legătura prin Strâmtoarea Kerci cu Marea de Azov, are o importanţă strategică deosebită atât pentru Rusia cât şi pentru Ukraina. Ambele, puteri nucleare, vizează supremaţia în Marea Neagră şi nu numai acolo. În imediata vecinătate se află zona Caspicei cu vastele câmpuri petrolifere. Rusia, simţindu-se astfel ameninţată direct de rivalul kievlean, de asemenea bazinul pontic, legat de cel mediteraneean prin *Strâmtori*, este un punct major al atenţiei strategilor celor două puteri.

Iniţial şi numai aparent singura problemă în litigiu ridicată de Moscova era cea a Flotei. Abia mai târziu, în 1992, Moscova a scos din mâneacă "aşul de pică" prin persoana lui *Meşkev* şi constituţia devenită celebră. Mijloc de presiune pentru Moscova, noul lider părea că apără drepturile autohtonilor în faţa tendinţelor kievene. În fapt, în urmă cu aproape două luni el şi-a descoperit adevărata identitate politică atunci când a afirmat că "doar câţiva kilometri despart Crimeea de Rusia". Cu alte cuvinte tendinţa politicienilor de la Simferopol este clară: unirea într-un viitor previzibil cu "Mama Rusia".

Dificultăţile Kievului şi atuurile sale

Kievul se află, pare-se, în dificultate. El nu poate invoca justeţea gestului paternalist al lui Hruşciov şi nici nu poate recurge la argumente de ordin etnic. Nici Moscova nu o poate face căci o lume întreagă cunoaşte adevărul iar mare parte dintre tătari - şi urmaşii acestora - s-a reîntors la vechile vetre. Kievul se simte pe de altă parte ameninţat de puternica flotă rusească din Marea Neagră care poate contracara orice acţiune terestră majoră.

Sprijinul însă îi vine, aşa cum era (aparent) normal din partea Vestului care doreşte să temperize (să şantajeze?) Kremlinul. Acesta din urmă va trebui să cedeze parte din cerinţele sale şi să accepte termeni rezonabili de discuţie. Lucru care de altfel s-a şi întâmplat.

În ceea ce ne priveşte, trebuie să privim cu deosebită prudenţă evoluţiile din zonă, perspectiva unei noi arii de conflict fiind probabilă. Privind cu circumspecţie spre Răsărit trebuie să avem în Apus un spate bine asigurat. Vor înţelege guvernanţii noştri actuali acest imperativ? Rămâne de văzut.

Ştefan Caliga

F.B.I., la Moscova

Moscova a acceptat instalarea unui birou al F.B.I., motivată de creşterea criminalităţii în SUA favorizată de proliferarea crimei organizate din CSI. Americanii au dovedit Kremlinului că există - în multe cazuri de trafic de stupefiante şi de arme - o strânsă legătură între infractorii din SUA şi cei din Rusia. Există temeri că ar putea prolifera şi traficul de arme atomice şi combustibil nuclear. Deci, un pericol pe scară mondială!

George Carcaleţeanu

Penultimul test pe teren propriu

Şi a fost ziua a doua, din cele trei rezervate de echipa naţională de fotbal a României "pe iarba verde de acasă". A avut cu această ocazie de înfruntat tot o echipă colorată, dar mai puternică decât a sud-americanilor ce şi-au construit victoriile – se spune – pe vârfurile munţilor. De data aceasta a fost o formaţie de şes, chiar de deşert, campioana Africii: *Nigeria*. Aureolată cu acest titlu, formaţia verzilor, recomandată şi de avertismentele lui Ilie Balaci, ne-a inspirat dacă nu teamă, cel puţin circumspecţie. Băieţii noştri, cu cinci absenţe notabile (faţă de cele două sau trei ale oaspeţilor), au abordat meciul în acest spirit. Şi, ca să spunem drept, au fost dominaţi şi a lipsit foarte puţin ca verzii să nu înscrie; nu numai un singur gol. Stelea şi norocul ne-au ocrotit, iar cel de-al doilea ne-a oferit şi şansa deschiderii scorului, pe o greşeală de apărare nigeriană, dublată de un ricoşeu fericit. Contra cursului jocului în care africanii au etalat o tehnică de invidiat şi o viteză ameţitoare. Al doilea gol, realizare splendidă, marcat imediat după pauză, a echilibrat jocul desfăşurat până la sfârşit în nota noastră de superioritate. Meciul a fost destul de spectaculos, dar fără realizări tactice. La noi nu s-a văzut o idee de joc, a lipsit, e adevărat, mijlocul de creaţie, iar la adversarii noştri nu s-a observat nici o concepţie tactică şi parcă nici o mobilizare corespunzătoare. La ambele echipe mai este încă serios de lucrat, într-un răstimp foarte scurt. Noi pentru a ne face jocul trebuie să aşteptăm integrarea stranierilor care nu au jucat nici de această dată. Declaraţiile lui Puiu Iordănescu – la conferinţa de presă – se menţin optimiste şi foarte conservatoare în privinţa opţiunilor sale de selecţie. Să-i dăm creditul în continuare şi să-l judecăm, aşa cum a cerut, după rezultate. După terminarea meciului nu se ştia încă ce obiectiv are naţionala în U.S.A. şi nici care vor fi primele ce vor constitui motivaţia jucătorilor.

Rapid - campioana intersezon a României

După ce şi-a adjudecat "Cupa Samsung" în competiţie cu cele mai bune echipe din ţară şi după victoria asupra Farului în semifinală, echipa feroviară s-a văzut nevoită să se deplaseze la Arad pentru ca în compania "Bătrânei doamne" U.T.A. să-şi dispute finala "Cupei Ligii". Această ultimă întâlnire era programată iniţial pe stadionul Steaua, în deschidere la partida România-Nigeria. Cu două zile înainte însă, un oarecare domn Ionescu de la clubul Steaua s-a opus categoric, pe motivul că... nu va rezista terenul de joc. Oare, dacă ar fi ajuns în această fază clubul militar, tot aşa s-ar fi pus problema?

Vişiniii au făcut drumul până în vestul ţării – cheltuielile urmând a fi suportate de gazde, un club care se găseşte în mare jenă financiară – ca să-şi apere şansa. Au făcut-o cu brio obţinând, după un joc de o excelentă factură spectaculară, o victorie de proporţii: 5-1 (2-1). Au fost perioade în care giuleştenii au entuziasmat, făcând spectacol, renunţând să mai înscrie şi alte goluri sigure. În mod sportiv arădenii au aplaudat evoluţia echipei din Grant, pentru care au înscris: *Ţără* (2), *Voinea* (2) şi *Vameşu*. Se poate decerna câştigătoarei titlul neoficial de campioană intersezon a ţării.

O reeditare a unui meci istoric

Sâmbătă seara, la o oră destul de târzie (20,30) s-a desfăşurat pe Naţional întâlnirea amicală dintre două generaţii de fotbalişti intrate în istorie. Generaţia "azzurilor" italieni, câştigătoare a titlului suprem în Spania, în 1982, şi generaţia jucătorilor români care au dobândit calificarea la Campionatul European "EURO '84".

Constituind o revanşă peste ani a faimoasei partide câştigată de noi în 1983 cu 1-0 (gol înscris de *Böloni* din lovitură liberă la pasa scurtă a lui Balaci), a pus faţă în faţă câţiva dintre eroii celor două generaţii: *Altobelli, Gentile, De Sisti, Grazziani* de o parte, iar de cealaltă pe *Lung, Ţicleanu, Piţurcă, Ungureanu* şi alţii.

Rezultatul contează mai puţin, căci meciul s-a înscris mai mult ca un simbol al sportului şi prieteniei, iar încasările au fost atribuite unei case de copii orfani şi fundaţiei cardiologice a cunoscutului specialist *Pop D. Popa*. Un spectacol reuşit al amintirilor, la finele căruia am cules o serie de declaraţii ale peninsularilor privitoare la World Cup '94, pe care le vom publica în numărul viitor.

Blocul cu 4 etaje al Romanian Open Tenis va fi gata la 30 august

Clădirea aceasta ultramodernă, anunţată de organizatorii Turneului de tenis "Romanian Open Tenis", încă de anul trecut că va fi construită pe terenul Progresul, promisiune reînnoită recent - urma să înceapă în luna mai. Constatând că lucrările nu au demarat încă şi culegând câteva zvonuri, că sunt ceva probleme cu acceptatea de către Banca Naţională a României a proiectului, soluţia era să ne adresăm celui ce răspunde pe ansamblu de organizarea acestui mare turneu de la Bucureşti. L-am găsit cu greutate, fiind plecat, pentru documentare, la turneele de la München şi Roma. Convorbirea avută cu dl *Anghel Drăgan*, căci despre d-sa este vorba, a fost ca de obicei plină de interes. După ce ne-a asigurat că totul va fi gata la 30 august, ne-a dat amănunte asupra felului în care se va desfăşura prologul fiecărei partide finale. Cei doi jucători vor fi însoţiţi de purători de steag ai ţărilor respective, pe lângă care vor mai fi alţi doi stegari, al ţării organizatoare şi al arbitrului. În careul format de arbitri şi de copiii de mingi va intra o fanfară ce va intona imnurile respective. De altfel, în fiecare zi o fanfară militară va delecta publicul cu 20 de minute înainte de începerea partidelor pe terenul central. Cooptarea generalului Cioflină, şeful Marelui Stat Major al Armatei, în Comitetul de Organizare este chezăşia realizării acestei prezenţe.

Vor fi luate măsuri speciale pentru protecţia jucătorilor, ce vor fi asistaţi în permanenţă de câte 2 bodyguarzi; în timpul pauzelor de meci ei vor sta în spatele jucătorilor cu faţa spre public. Vor fi înălţate "Arcuri de Triumf" la cele trei intrări ale arenei; vor fi deci trei locuri de acces. Multe alte îmbunătăţiri faţă de anul trecut vor fi puse la punct şi vor fi comunicate din timp. De altfel, dl Anghel Drăgan va fi prezent şi la Roland Garros, tot pentru observaţii utile turneului de la Bucureşti.

Despre jucătorii văzuţi pe viu, ne-a relatat impresia extraordinară pe care i-a lăsat-o *Pete Sampras*, "superior cu o clasă tuturor celorlalţi, dominând suveran la ora actuală tenisul profesionist şi care l-ar fi umilit total în finală pe Becker, dacă ar fi insistat".O notă bună în plus pentru campion".

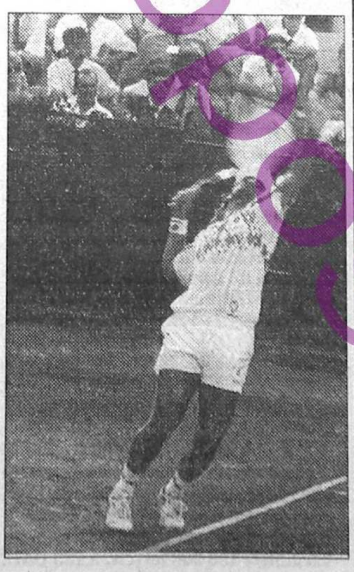

din alergare

• Tribuna I de pe Ghencea a fost declarată rezervată exclusiv pentru presă. Întocmai ca la meciul cu Bolivia. Cum şi cât a fost atunci de rezervată am scris la timpul potrivit. După strictеţea de la intrare - control la cataramă - am crezut că la meciul cu Nigeria, va fi altfel. "Prezentaţi invitaţia, nu se intră decât cu invitaţii" era leit-motivul numeroşilor controlori de la intrare. S-a pătruns cu greutate cu legitimaţia A.P.S. însoţită şi de acreditarea specială a F.R.F.; anunţate oficial de acest for că sunt numai 50. Când am reuşit să intrăm în careul magic, ne-am convins că într-adevăr este altfel decât la partida cu Bolivia. Atunci erau circa 100 de oameni, acum erau peste 1000.... Atâtea "invitaţii" a oferit Federaţia? În felul acesta, la meciul cu Slovacia, pentru a putea lua măcar note, va trebui să ne găsim un alt loc. Dar unde?

Am avut însă o consolare. La puţin timp după începerea întâlnirii a sosit să ne ţină companie primul ministru. Un călduros bravo organizatorilor.

• Dl *Dumitru Sachelariu* şi-a dat demisia din funcţia de preşedinte al Federaţiei Române de Box. *Irevocabilă*. Am subliniat irevocabilă fiindcă d-sa şi-a mai dat două demisii asupra cărora a revenit. E drept, acelea nu au fost irevocabile. Lucrul apare curios într-un moment când sunt aţâţia care aleargă după preşedinţii de federaţii, chiar onorifice. Dar fostul preşedinte a găsit rosturi mai importante în urbea sa de reşedinţă, fiind promovat în rânduri de frunte ale partidului de guvernământ. Se compara...? Îl avea la Federaţie pe Dan Iosif dar a preferat compania mai numeroasă şi poate mai apropiată a coorăşenilor săi P.D.S.R. Astfel banii pe care dl D.S. îi sacrifica pentru sport îşi vor găsi o întrebuinţare mai nimerită. Schimbarea de macaz a celui ce nu cu mult timp în urmă tuna şi fulgera în faţa presei, împotriva unor apucături şi moravuri pe care le condamna, nu trebuie să surprindă, căci Bacâul este un fief propice...

• Tabela electronică (?) de pe stadionul Steaua, despre care am mai scris, merge cu paşi mari spre rolul de *relicvă*. Ceasul, sau indicatorul de timp - cum vreţi să-i spuneţi, este o amintire şi de afişat nu se afişează decât adversarii (păcat de "clasicul" gazde - oaspeţi) şi cifrele de scor. De echipe în alcătuirea lor sau de marcatori nici pomeneală. Ne permitem să apreciem că şi în condiţiile manipulării arhaice, s-ar putea face efortul de a se menţiona numele celor ce au înscris. Philips, chiar divorţat, nu ne dai o mână de ajutor?

• "Gurile rele" asociază refuzul de a se găzdui pe Steaua, în deschidere, finala Cupei Ligii: Rapid - U.T.A., de dorinţa selecţionerului Iordănescu, ca *Jean Vlădoiu* să nu evolueze în faţa publicului ce avea să vizioneze după aceea echipa naţională la lucru. Motivele care ar putea fi... rezidă în intransigenţa lui.

• În Turul Italiei în care italianul *Moreno Argentin*, mereu animator şi mereu învins, a pierdut tricoul de lider, marele favorit, spaniolul *Miguel Indurain* stă deocamdată la cutie. Aşteaptă *Alpii* şi *Dolomiţii*.

• "Viitorul" preşedinte al lui Dinamo, Jean Pădureanu - mulţi socotesc drept ingratitudine un asemenea transfer - a mai cucerit o victorie. De data aceasta fără nici un fel de luptă, pe dreptunghiul de gazon. Va juca în *Cupa de Vară*, înlocuind pe Sportul Studenţesc, modificare dictată de cineva din Federaţie. Câteodată nu curg numai bilele. Totul este să ştii să le selecţionezi...

• Campionatele Europene de Gimnastică Ritmică Sportivă care se desfăşoară în momentul închiderii ediţiei la Atena, aliniază la start 29 de ţări. Sunt în joc 7 medalii de campioană, pentru care luptă şi cele 3 sportive române: *Alina Stoica, Dana Certeleanu* şi *Tilis Şerif*.

Pagina realizată de Ioan Francu

Convorbirile Dreptăţii

Dl Emil Manolache, director general al Uniunii Generale a Industriaşilor Români:

"Noi nu facem politică. Politica noastră este doar economică"

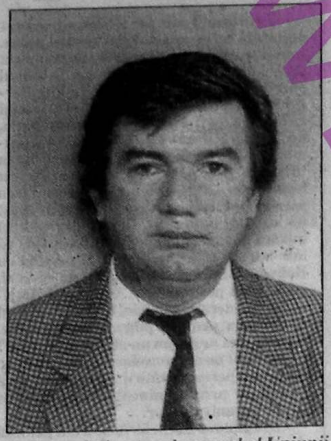

Sunteţi directorul general al Uniunii Generale a Industriaşilor din România. Ce reprezintă această Uniune?

UGIR-ul, în prima formă, a fost înfiinţat în anul 1893. Iniţial s-a numit "Asociaţia Industriaşilor", iar din 1913, la iniţiativa mai multor industriaşi, a căpătat statut juridic şi s-a numit Uniunea Generală a Industriaşilor din România. A funcţionat fără întrerupere până la naţionalizare când, de fapt, s-a autodesfiinţat (în 1948).

Care a fost principalul scop al înfiinţării?

În perioada aceea de profunde transformări în Europa, România, fiind o ţară eminamente agrară, resimţea nevoia unei asociaţii, care să poată să sprijine în mod discret dezvoltarea economiei româneşti. La început aceste asociaţii au funcţionat sub forma unor bresle meşteşugăreşti care au avut un cuvânt greu de spus pe linie economică. A contribuit în mod esenţial la elaborarea codului vamal şi a unui important număr de legi care au creat posibilitatea industriei. După desfiinţare, a urmat o perioadă de aproape 50 de ani, timp în care UGIR-ul nu a mai funcţionat.

Când s-a pus problema reînfiinţării lui şi în ce scop?

În anul 1992, luna august, un grup de oameni la fel de inimoşi ca şi cei care înfiinţaseră UGIR-ul, întreprinzători privaţi, printre care dl Păunescu, dl Catarama, dl Cojocaru, dl Nistor, au înţeles că trebuie să se organizeze într-o formă, care să le poată permite rezolvarea unor probleme cu care se confruntă economia românească. În luna septembrie 1992, Tribunalul sectorului 1 al municipiului Bucureşti, a înregistrat cererea depusă şi astfel UGIR-ul a capătat personalitate juridică.

Ulterior au existat nişte contestaţii. Din partea cui?

Contestaţiile au avut loc din cauza fostului secretar general ***Dorobanţu Stelian,*** unul dintre iniţiatori, datorită faptului că s-a încercat ca UGIR-ul să fie folosit ca o societate comercială. Nu s-a înţeles exact rolul UGIR-ului şi s-a mers până la sustrageri din patrimoniul constituit. Dl Dorobanţu a fost eliminat din cadrul UGIR-ului şi a încercat după aceea să ne conteste, motivând că doreşte să înfiinţeze adevăratul UGIR. A încercat de unul singur, apoi a căutat nişte aliaţi, dar nu a luat în considerare un statut care exista din anul 1938 care stipula modul de funcţionare a UGIR-ului.

A existat şi un proces...

Da, a existat şi un proces care s-a derulat la Tribunalul Municipiului Bucureşti. Apelul pe care noi l-am depus la TMB a fost acceptat. Verdictul a fost în favoarea UGIR-ului pe care îl reprezint în momentul de faţă. Este adevărat, s-a făcut recurs la Curtea de Apel, dar a fost respins, rămânând sentinţa definitivă în favoarea noastră.

Există un paralelism între UGIR şi celelalte asociaţii patronale existente astăzi în România?

Aş zice că da. Din mai multe motive ne completăm reciproc.

UGIR-ul are în componenţa sa actualmente şi unităţi de stat şi firme particulare. Este firească această alcătuire?

Consider că în actuala conjunctură este absolut firească. Are în componenţă de la ateliere mici şi mijlocii până la firme foarte mari şi toate formele de capital: preponderent de stat, mixt (român şi străin) sau capital privat românesc.

Actuala Putere cum priveşte existenţa acestei uniuni?

În momentul de faţă, puterea legislativă şi autoritatea executivă trebuie să înţeleagă că problema cea mai mare a societăţii româneşti o constituie mişcarea sindicală. Majoritatea problemelor nu ţin atât de autoritatea executivă, cât de organizaţiile patronale. În dialogul cu sindicatele, guvernul a înţeles că singur nu poate avea puterea de decizie. De exemplu, în problema contractului colectiv de muncă, care la ora actuală se negociază între sindicate şi patronat. Deci suntem parteneri.

Care este activitatea concretă a UGIR-ului în cadrul aşa-zisei reforme?

Activitatea UGIR-ului se desfăşoară în două mari secţiuni: activitate pe plan intern şi pe plan internaţional. În plan intern s-a implicat în problemele de dialog social, bipartit şi tripartit; bipartit între sindicate şi patronat, tripartit, între sindicate, patronat şi guvern sau alte instituţii cum ar fi parlamentul, preşedenţia etc. La nivelul ministerelor, la nivelul guvernului, de regulă pentru anumite probleme care au un caracter mai general (depinde de modul cum sunt interpretate) se intervine în rezolvarea lor rapidă pe diferite căi. Se fac intervenţii la nivelul ministerelor şi căutăm să rezolvăm aceste probleme. Pe plan extern, UGIR-ul ţine legătura cu organizaţiile internaţionale cu acelaşi profil, asociaţii similare şi se străduieşte pentru afilierea ei la organisme patronale internaţionale. Avem contracte încheiate cu circa 25-30 organizaţii internaţionale.

Avem reprezentanţi permanenţi la New York care promovează interesele UGIR-ului în SUA. Anul acesta am participat la congresul organizat la Taşkent, iar în septembrie următorul congres va fi organizat la Bucureşti (Congresul Internaţional al Uniunilor Patronale).

Mircea Vlad
Maria Gheorghe

Va urma

ANUNŢURI PUBLICITARE

Pierdut legitimaţie veteran război nr. 5640 şi tichet RATB nr. 417744 pe numele Teleba Petre. Le declar nule

□□□

Firmă particulară angajează director comercial în sectorul vânzare. Tel.777 62 00

□□□

Firmă particulară angajează contabil, ajutor contabil şi secretară. Tel. 777 62 00.

□□□

Parisul turistic - tel 1-659 66 94
Eurodisney Land 6 zile avion, 25 iunie, locuri limitate.

□□□

Viena turistică - tel. 1-659 66 94, 4 zile autocar 5-10 iulie.

□□□

Istanbulul turistic - tel. 1-659 66 94, cazare şi mic dejun, 3 nopţi, transport cu autocar climatizat, tur Istanbul - zidurile Bizanţului, Cornul de Aur, Moscheea Albastră, Palatul Topkapî, plimbare cu vaporaşul pe Bosfor, cina cu dansuri specifice (opţional), preţ informativ 180 000 lei. Valabil pentru grup de 40. Plecarea, prima săptămână din iulie.

□□□

Sejur la Marea Egee - tel. 1-659 66 94

Servicii: transport cu autocare climatizate, traversarea Bosfor şi Dardanele, cazare în vile pe malul Mării Egee (2 camere duble, 2 camere single, frigider, bucătărie, aragaz, veselă, living-room, baie, terasă), vizitarea cetăţii Troia, Casa Schlieman, Calul Troian, vizitarea Akropolei Pergam, 1/2 zi excursie cu vizitarea cetăţii Efes şi a Casei Fecioarei Maria, 1/2 zi excursie la Templul lui Apollo (Didima), masa de prânz la Didima.

Variante: 7+2 zile, vile, 22.06, 29.06, 30.08 - 280 DM
10+2 zile: 6.07, 20.08 - 360 DM
13+2 zile: 27.07 - 420 DM
7+2 zile: hotel cu demipensiune 12.07 - 350 DM
7+2 zile: hotel cu mic dejun - 300DM

Pentru toate variantele cu cazare în vile suplimentar se pot achita 10 DM pe zi pentru mic dejun+cină. Preţ transport autocar pentru toate variantele 150 000 lei (c.v. a 150 DM).

FIRMA
JAMIL ZAMEL Ltd.
Str. Grigore Mora nr. 31
tel: 2122251, 2122686;
fax: 3129793

I LIKE AUSTRIA
AT THE HEART OF EUROPE

acordă în mod excepţional
reduceri de preţ
la următoarele produse import AUSTRIA

"AUER" ESTE AUR
* "AUER" NAPOLITANE CACAO DUBLE 15%
* "AUER" COCONUT-CAPUCINO 15%
* JUICE ORANGE (1,5L) 15%
* JUICE LEMON (1,5L) 15%
* MIRINDA (CUTIE 0,5L) 10%
* BISCUIŢI PRIZEM ROLL CU CREMĂ DE CIOCOLATĂ ŞI ALUNE 10%
* SUCURI NATURALE ORANGE, GRAPEFRUIT, MULTIVITAMINE ŞI SUC DE ROŞII 10%
* BERE GOLD FASSL (sticlă de 0,330L) 10%

Grieskirchner
BIER-SPECIALITÄTEN SEIT 1708